

111/1994 Sb.
ZÁKON
ze dne 26. dubna 1994
o silniční dopravě

Změna: 38/1995 Sb.
Změna: 304/1997 Sb.
Změna: 304/1997 Sb. (část)
Změna: 150/2000 Sb.
Změna: 132/2000 Sb., 361/2000 Sb.
Změna: 175/2002 Sb.
Změna: 175/2002 Sb. (část)
Změna: 577/2002 Sb.
Změna: 320/2002 Sb.
Změna: 103/2004 Sb., 186/2004 Sb.
Změna: 1/2005 Sb.
Změna: 229/2005 Sb., 253/2005 Sb.
Změna: 411/2005 Sb., 226/2006 Sb.
Změna: 229/2005 Sb. (část)
Změna: 374/2007 Sb.
Změna: 124/2008 Sb., 130/2008 Sb.
Změna: 250/2008 Sb.
Změna: 274/2008 Sb.
Změna: 227/2009 Sb., 194/2010 Sb.
Změna: 281/2009 Sb.
Změna: 119/2012 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST I
ÚVODNÍ USTANOVENÍ
§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie¹³⁾ podmínky provozování silniční dopravy silničními motorovými vozidly (dále jen "vozidlo") prováděné pro vlastní a cizí potřeby za účelem podnikání, jakož i práva a povinnosti právnických a fyzických osob s tím spojené a pravomoc a působnost orgánů státní správy na tomto úseku.

(2) Ustanovení § 22 a 23 včetně souvisejících ustanovení o státním odborném dozoru a o pokutách se vztahují na veškerou silniční dopravu nebezpečných věcí (za účelem podnikání i za jiným účelem) po dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích a volném terénu s výjimkou dopravy těchto věcí prováděné ozbrojenými silami nebo ozbrojenými bezpečnostními sbory při plnění vlastních úkolů.

(3) Ustanovení § 26 až 33 včetně souvisejících ustanovení o státním odborném dozoru a o pokutách se vztahují na veškeré provozování mezinárodní silniční dopravy (za účelem podnikání i za jiným účelem) s výjimkou dopravy prováděné ozbrojenými silami při plnění vlastních úkolů nebo dopravy prováděné podle odstavce 4.

(4) Zákon se nevztahuje na provozování silniční dopravy pro soukromé potřeby fyzické osoby - provozovatele vozidla, členů jeho domácnosti a jiných osob, pokud není prováděna za úplatu.

§ 2 Základní pojmy

(1) Silniční doprava je souhrn činností, jimiž se zajišťuje přeprava osob (linková osobní doprava, kyvadlová doprava, příležitostná osobní doprava, taxislužba), zvířat a věcí (nákladní doprava) vozidly, jakož i přemísťování vozidel samých po dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích a volném terénu.

(2) Silniční doprava pro vlastní potřeby je doprava, kterou se zajišťuje podnikatelská činnost, k níž je osoba provozující silniční dopravu oprávněna podle zvláštních právních předpisů¹⁾ a při níž nedochází ke vzniku závazkového vztahu, jehož předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(3) Silniční doprava pro cizí potřeby je doprava, při níž vzniká mezi provozovatelem silniční dopravy a osobou, jejíž přepravní potřeba se uspokojuje, závazkový vztah, jehož předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(4) Dopravce je fyzická nebo právnická osoba provozující silniční dopravu. Tuzemský dopravce je dopravce, který provozuje silniční dopravu pro cizí potřeby na základě koncese¹⁾ nebo silniční dopravu pro vlastní potřeby k zajištění své podnikatelské činnosti vykonávané na základě živnostenského nebo jiného oprávnění uděleného podle zvláštního právního předpisu orgánem České republiky. Podnikatel v silniční dopravě je tuzemský dopravce provozující silniční dopravu pro cizí potřeby.

(5) Vnitrostátní silniční doprava je doprava, kdy výchozí místo, cílové místo a celá dopravní cesta leží na území jednoho státu. Za vnitrostátní silniční dopravu se rovněž považuje doprava, kdy výchozí místo a cílové místo leží na území jednoho členského státu Evropské unie nebo jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace (dále jen „členský stát“), ale část jízdy se uskuteční na území jiného členského státu, pokud na území jiného členského státu není umístěna zastávka pro nástup nebo výstup cestujících nebo nedojde k nakládce nebo vykládce zvířat nebo věcí.

(6) Mezinárodní silniční doprava je doprava, při níž místo výchozí a místo cílové leží na území dvou různých států, nebo doprava, při níž místo výchozí a cílové sice leží na území téhož státu, ale část jízdy se uskuteční na území jiného státu, nejedná-li se o vnitrostátní silniční dopravu.

(7) Linková osobní doprava je pravidelné poskytování přepravních služeb na určené trase dopravní cesty, při kterém cestující vystupují a nastupují na předem určených zastávkách. Linkovou osobní dopravu lze provozovat formou veřejné linkové dopravy nebo formou zvláštní linkové dopravy, a to jako vnitrostátní nebo mezinárodní. Přitom se rozumí

a) veřejnou linkovou dopravou doprava, při které jsou přepravní služby nabízeny podle předem vyhlášených podmínek a jsou poskytovány k uspokojování přepravních potřeb; pokud je doprava uskutečňována pro potřeby města a jeho příměstských oblastí, jedná se o městskou autobusovou dopravu,

b) zvláštní linkovou dopravou doprava určených vybraných skupin cestujících s vyloučením ostatních osob.

(8) Mezinárodní kyvadlová doprava je osobní doprava, kterou jsou předem vytvořené skupiny cestujících přepravovány více jízdami tam a zpět ze stejné výchozí oblasti do stejné cílové oblasti. Tyto skupiny cestujících, které byly přepraveny do cílové oblasti, budou při pozdější jízdě přepraveny zpět do výchozí oblasti. První jízda zpět a poslední jízda tam v řadě kyvadlových jízd musí být uskutečněna bez cestujících, zavazadel nebo věcí.

(9) Taxislužba je veřejná silniční doprava, kterou se zajišťuje přeprava osob a jejich zavazadel osobními vozidly s obsaditelností nejvýše devíti osob včetně řidiče; přepravní služby taxislužbou se nabízejí a objednávky k přepravě se přijímají prostřednictvím řidiče na stanovištích taxislužby, na veřejně přístupných pozemních komunikacích a jiných veřejných prostranstvích nebo prostřednictvím dispečinku taxislužby.

(10) Radiodispečink taxislužby operativně zprostředkovává bezprostřední a pohotovou přepravu osob a jejich zavazadel pouze motorovými osobními vozidly taxislužby na základě telefonických objednávek.

(11) Příležitostná osobní silniční doprava je neveřejná osobní doprava, která není linkovou osobní dopravou podle odstavce 6, mezinárodní kyvadlovou dopravou podle odstavce 8 a ani taxislužbou podle odstavce 9. Přijímání zakázek u tohoto druhu dopravy je možné výhradně cestou objednávky přepravní služby předem (písemně, telefonicky, faxem, elektronicky) v sídle nebo provozovně právnické osoby, v místě trvalého pobytu provozovatele nebo v místě podnikání u fyzické osoby.

(12) Náhradní autobusová doprava je linková osobní doprava provozovaná namísto dočasně přerušené drážní dopravy na dráze celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo na dráze speciální1a).

(13) Linka je souhrn dopravních spojení na trase dopravní cesty určené výchozí a cílovou zastávkou a ostatními zastávkami, na níž jsou poskytovány přepravní služby podle platné licence nebo povolení a podle schváleného jízdního řádu. Spoj je dopravní spojení v rámci linky, které je časově a místně určené jízdním řádem.

(14) Velkým vozidlem je vozidlo nebo jízdní souprava o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, nebo vozidlo určené pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče.

(15) Malým vozidlem je vozidlo nebo jízdní souprava o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, nebo vozidlo určené pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče.

(16) Kombinovaná doprava je systém přepravy zboží v jedné a téže přepravní jednotce (ve velkém kontejneru, výměnné nástavbě, odvalovacím kontejneru) nebo silničním vozidle, které při jedné jízdě využije též železniční nebo vodní dopravu. Svoz a rozvoz v rámci kombinované dopravy

je silniční doprava přepravních jednotek kombinované dopravy a silničních vozidel, pokud využijí též železniční nebo vodní dopravu, z místa jejich nakládky, případně vykládky do překladiště kombinované dopravy nebo z překladiště kombinované dopravy do místa jejich vykládky, případně nakládky.

(17) Veřejným zájmem v oblasti kombinované dopravy se rozumí zájem na podpoře ekologicky šetrnějšího druhu dopravy. Podporou kombinované dopravy ve veřejném zájmu se rozumí sleva na dani podle zvláštního právního předpisu a další podpory poskytované v souladu s právem ES a s postupy v něm stanovenými.

(18) Okružní jízda je mezinárodní příležitostná přeprava osob na objednávku po předem vyhrazené okružní trase, na níž je stejným silničním vozidlem přepravována stejná skupina cestujících.

(19) Celostátní informační systém o jízdách je informační systém obsahující informace o přepravním spojení, který vede pro potřeby veřejnosti Ministerstvo dopravy nebo jím pověřená právnická osoba.

(20) Tarif v silniční dopravě je sazebník cen za jednotlivé přepravní výkony při poskytování přepravních služeb a podmínky jejich použití.

§ 3

Povinnosti tuzemského dopravce

(1) Tuzemský dopravce je povinen

a) provozovat silniční dopravu vozidlem, kterému byla přidělena státní poznávací značka České republiky a které je zapsáno v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu¹⁴),

b) v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie^{4d}) zajistit, aby řidiči dodržovali ustanovení týkající se doby řízení, doby bezpečnostních přestávek a doby odpočinku, pokud pro určité kategorie vozidel prováděcí právní předpis anebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, nestanoví v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie^{4d}) doby řízení, doby bezpečnostních přestávek a doby odpočinku jinak,

c) zajistit, aby práce řidiče z povolání vykonávala osoba, která se zúčastnila školení řidičů z povolání a úspěšně absolvovala přezkoušení z pravidel silničního provozu,^{4b})

d) zajistit, aby práce řidiče z povolání vykonávala osoba, která se podrobila pravidelné lékařské prohlídce a je podle této prohlídky k řízení motorových vozidel zdravotně způsobilá,^{4c})

e) v mezinárodní dopravě zajistit, aby najaté vozidlo bylo používáno pouze za předpokladu, že je najato bez řidiče, vozidlo řídí dopravce sám nebo jeho zaměstnanec, a aby ve vozidle byla při jeho provozu smlouva o nájmu s uvedením registrační značky najatého vozidla a pracovní smlouva řidiče, pokud není řidič zároveň dopravcem.

(2) Tuzemský dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě osob, s výjimkou osobních vozidel používaných pro vlastní potřebu, a tuzemský dopravce provozující silniční dopravu vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, je povinen

a) zajistit, aby řidič řádně vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku podle tohoto zákona, přímo použitelného předpisu Evropské unie^{4d}) nebo mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo Sbírce mezinárodních smluv, a

b) uchovat záznam podle písmene a) a doklad o nákladu po dobu 1 roku od ukončení přepravy.

(3) Tuzemský dopravce je povinen zajistit, aby v každém vozidle byly při provozu tyto doklady:

a) záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, pokud je povinen jej vést podle odstavce 2, a,

b) doklad o nákladu a vztahu dopravce k němu.

(4) Způsob vedení záznamu o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, náležitosti tohoto záznamu a období, za které musí být záznamy o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku ve vozidle, a doklady, které musí být k tomuto záznamu přiloženy, stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST II

PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY PRO CIZÍ POTŘEBY

HLAVA PRVNÍ

ZÁKLADNÍ PODMÍNKY

§ 4

Podmínky pro provozování silniční dopravy

Provozovat silniční dopravu pro cizí potřeby lze jen na základě koncese¹), nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 4a

zrušen

§ 5

nadpis vypuštěn

Dopravní úřad vydává stanovisko k podané žádosti o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese, ve kterém uvede, zda souhlasí s udělením koncese. K žádosti o koncesi pro provozování silniční dopravy malými vozidly vydá dopravní úřad vždy souhlasné stanovisko.

§ 6

Zvláštní podmínky pro provozování silniční dopravy pro cizí potřeby velkými vozidly

(1) Udělit koncesi pro provozování silniční dopravy velkými vozidly lze jen právnické osobě se sídlem na území České republiky nebo fyzické osobě s trvalým pobytem na území České republiky nebo obdobným pobytem na území některého jiného členského státu, která splňuje zvláštní podmínky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁵), kterými jsou

- a) usazení,
- b) dobrá pověst,
- c) finanční způsobilost a
- d) odborná způsobilost.

(2) Koncesi pro provozování silniční dopravy velkými vozidly nelze udělit osobě, která je oprávněna k provozování silniční dopravy velkými vozidly v jiném členském státě než v České republice.

§ 7

Dobrá pověst

Dobrou pověst má osoba, která je bezúhonná podle živnostenského zákona, pokud dobrou pověst neztratila rozhodnutím podle § 35a.

§ 8

Finanční způsobilost

(1) Finanční způsobilost lze prokázat všemi způsoby uvedenými v přímo použitelném předpisu Evropské unie¹⁵). Žadatel o koncesi, který povede účetnictví, může finanční způsobilost prokázat zahajovací rozvahou nebo zahajovací rozvahou ve zjednodušeném rozsahu. Žadatel o koncesi, který povede daňovou evidenci, může finanční způsobilost prokázat zahajovacím přehledem obchodního majetku.

(2) Trvání finanční způsobilosti prokazuje podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly dopravnímu úřadu na každý kalendářní rok nejpozději do 31. července tohoto roku. Požádá-li podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly dopravní úřad před uplynutím této lhůty o její prodloužení, prokazuje trvání finanční způsobilosti nejpozději do 31. srpna kalendářního roku.

§ 8a

Odborná způsobilost

(1) Podmínka odborné způsobilosti je splněna, pokud je odborně způsobilý odpovědný zástupce podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly.

(2) Odborná způsobilost se prokazuje živnostenskému úřadu osvědčením o odborné způsobilosti pro provozování silniční dopravy, které vydá

a) dopravní úřad na základě úspěšně složené zkoušky z předmětů a za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie16), nebo

b) orgán jiného členského státu než České republiky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie17).

(3) Odborná způsobilost se prokazuje zvláště pro nákladní dopravu provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, a zvláště pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče.

(4) Zkoušku podle odstavce 2 písm. a) provádí dopravní úřad příslušný podle místa trvalého pobytu žadatele, nebo nemá-li žadatel trvalý pobyt na území České republiky, podle místa obvyklého bydliště žadatele podle přímo použitelného předpisu Evropské unie16). Zkouška je neveřejná.

(5) Zkouška je písemná, v českém jazyce a skládá se z testu a případové studie. Na průběh zkoušky dohlíží a její výsledek vyhodnocuje nejméně tříčlenná zkušební komise jmenovaná dopravním úřadem. Pokud žadatel u zkoušky neuspěl, může zkoušku opakovat.

(6) O průběhu a výsledku zkoušky vyhotoví zkušební komise do 7 dnů ode dne konání zkoušky protokol. Pokud žadatel u zkoušky uspěl, vydá mu dopravní úřad osvědčení podle odstavce 2. Pokud žadatel u zkoušky neuspěl, dopravní úřad mu tuto skutečnost neprodleně po vyhotovení protokolu písemně sdělí a poučí ho o podmínkách opakování zkoušky.

(7) Otázky a vzorová zadání případových studií pro zkoušku podle odstavce 2 písm. a) stanoví Ministerstvo dopravy a zveřejní je ve Věstníku dopravy. Postup při skládání zkoušky odborné způsobilosti, způsob jejího hodnocení a podmínky opakování zkoušky stanoví prováděcí právní předpis.

§ 8b

Odpovědný zástupce

(1) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly musí provozovat živnost prostřednictvím odpovědného zástupce5).

(2) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly ustanoví odpovědným zástupcem fyzickou osobu, která splňuje podmínky přímo použitelného předpisu Evropské unie17). Pokud je podnikatel v silniční dopravě fyzickou osobou a splňuje tyto podmínky, může odpovědným zástupcem ustanovit sám sebe.

(3) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly může ustanovit odpovědným zástupcem osobu, která k němu nemá skutečnou vazbu podle přímo použitelného předpisu

Evropské unie¹⁷), pokud součet velkých vozidel používaných tímto podnikatelem k podnikání nepřesáhne 50.

(4) Odpovědný zástupce může vykonávat činnost současně nejvýše pro 4 podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly, pokud součet velkých vozidel používaných těmito podnikateli k podnikání nepřesáhne 50.

§ 8c **Stanovisko dopravního úřadu**

(1) Pokud žadatel o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese pro provozování silniční dopravy velkými vozidly splňuje podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. a) až c) a v § 6 odst. 2 a jím ustanovený odpovědný zástupce splňuje podmínky uvedené v § 8b v celém rozsahu předmětu podnikání uvedeném v žádosti, vydá dopravní úřad k žádosti o udělení koncese nebo změnu rozhodnutí o udělení koncese souhlasné stanovisko.

(2) Pokud žadatel o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese pro provozování silniční dopravy velkými vozidly splňuje podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. a) až c) a v § 6 odst. 2 nebo jím ustanovený odpovědný zástupce splňuje podmínky uvedené v § 8b pouze pro část předmětu podnikání uvedenému v žádosti, uvede dopravní úřad ve stanovisku souhlas s udělením koncese nebo změnou rozhodnutí o udělení koncese pouze k této části předmětu podnikání. K části předmětu podnikání, pro kterou nejsou splněny podmínky podle věty první, uvede dopravní úřad ve stanovisku nesouhlas a stanovisko odůvodní.

(3) Pokud žadatel o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese pro provozování silniční dopravy velkými vozidly nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 6 odst. 1 písm. a) až c) a v § 6 odst. 2 nebo jím ustanovený odpovědný zástupce nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 8b a nelze postupovat podle odstavce 2, vydá dopravní úřad k žádosti o udělení koncese nebo změnu rozhodnutí o udělení koncese nesouhlasné stanovisko a toto stanovisko odůvodní.

(4) Žadatel, který hodlá provozovat silniční dopravu velkými vozidly, k žádosti o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese vedle náležitostí stanovených živnostenským zákonem připojí

- a) doklad osvědčující právní důvod užívání prostor pro splnění podmínky usazení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁴),
- b) doklad osvědčující právní důvod užívání alespoň 1 velkého vozidla po udělení koncese nebo změně rozhodnutí o udělení koncese,
- c) doklady prokazující splnění podmínky finanční způsobilosti,
- d) osvědčení o splnění podmínky dobré pověsti, bylo-li žadateli nebo jím ustanovenému odpovědnému zástupci vydáno podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁵), a
- e) pokud má osoba, kterou žadatel ustanovil odpovědným zástupcem, k žadateli skutečnou vazbu, doklad o této vazbě.

(5) Pokud nejsou k žádosti o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese přiloženy podklady podle odstavce 4 v dostatečném rozsahu nebo je to nezbytné k posouzení splnění podmínek podle § 6 odst. 1 písm. a) až c) a v § 6 odst. 2 nebo § 8b, může dopravní úřad vyzvat žadatele o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese k doplnění žádosti; k tomu mu stanoví přiměřenou lhůtu. Stejnopis výzvy dopravní úřad zašle též živnostenskému úřadu. Po dobu lhůty uvedené ve výzvě neběží lhůta pro vydání stanoviska. Dopravní úřad zašle doplněné podklady živnostenskému úřadu spolu se stanoviskem.

(6) Dopravní úřad vydává stanovisko rovněž k žádosti o schválení ustanovení nového odpovědného zástupce, jedná-li se o provozování silniční dopravy velkými vozidly. Dopravní úřad vydá souhlasné stanovisko, pokud nově ustanovený odpovědný zástupce splňuje podmínky podle § 8b. V opačném případě vydá dopravní úřad nesouhlasné stanovisko a toto stanovisko odůvodní.

(7) K žádosti o schválení nového odpovědného zástupce žadatel připojí doklady podle odstavce 4 písm. d) a e). Postup podle odstavce 5 se užije obdobně.

§ 9

Povinnosti podnikatele v silniční dopravě

(1) Podnikatel v silniční dopravě je povinen označit velká vozidla, která používá k podnikání, svým obchodním jménem. Způsob označení stanoví prováděcí předpis.

(2) Podnikatel v silniční dopravě je povinen zajistit, aby

a) v každém vozidle používaném k podnikání byl při jeho provozu doklad o oprávnění k podnikání, smlouva o mezinárodní zvláštní linkové dopravě, stanoví-li tak přímo použitelný předpis Evropské unie¹⁸⁾, a další doklady vztahující se k prováděné přepravě vydané podle tohoto zákona, přímo použitelného předpisu Evropské unie¹³⁾ nebo vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,

b) práce řidiče vozidla určeného pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče vykonávala pouze osoba, u které není překážka spolehlivosti podle odstavce 3 písm. a) nebo b), a

c) práce řidiče vozidla určeného pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče vykonávala pouze osoba spolehlivá.

(3) Za spolehlivou se nepovažuje osoba,

a) které byl soudem za spáchání trestného činu uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, jehož výkon skončil v posledních 3 letech nebo od jehož výkonu bylo v posledních 3 letech podmíněně upuštěno,

b) které byla uložena sankce za přestupek spáchaný v posledních 3 letech spočívající v
1. řízení motorového vozidla bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem,

2. v řízení motorového vozidla ve stavu vylučujícím způsobilost přivozeném požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky, nebo
3. v odmítnutí podrobit se vyšetření, zda při řízení motorového vozidla nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou,

c) která v posledních třech letech provozovala silniční dopravu pro cizí potřeby neoprávněně,

d) která se v posledních třech letech opakovaně dopustila jednání, za které jí byla pravomocně uložena sankce za porušení právních předpisů souvisejících s provozováním silniční dopravy s výjimkou sankce za spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle zvláštního zákona^{5a}),

e) která se jako řidič vozidla taxislužby v průběhu posledních tří let dopustila jednání, za něž byla provozovateli taxislužby pravomocně uložena sankce za porušení právních předpisů souvisejících s provozováním silniční dopravy,

f) které byla v posledních třech letech odejmuta koncese nebo povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby z důvodů porušování povinností uložených právními předpisy souvisejícími s provozováním silniční dopravy,

g) které byl odebrán průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby podle § 21 odst. 9 věty čtvrté, a to do doby, než jí je průkaz navrácen.

(4) Podnikatel v silniční dopravě je dále povinen:

a) provádět opravy velkých vozidel s výjimkou drobných oprav na plochách k tomu určených a doklad o provádění údržby mimo vlastní prostory uchovat po dobu 2 let a

b) před zahájením provozování dopravy sdělit dopravnímu úřadu počet vozidel, se kterými bude provozovat dopravu, jejich státní poznávací značku České republiky, největší povolenou hmotnost, celkový počet míst k přepravě osob včetně řidiče, tovární značku a obchodní označení a nahlásit do 30 dnů od vzniku rozhodné skutečnosti každou změnu v těchto údajích.

§ 9a

Osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě

(1) Osvědčení vydává příslušný dopravní úřad na základě žádosti dopravce. Dopravce musí mít ke dni zahájení provozu městské autobusové dopravy platné osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě.

(2) Osvědčením o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě se osvědčuje, že dopravce splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování městské autobusové dopravy,

a) je držitelem platné koncesní listiny s udáním její doby platnosti,

b) je držitelem platných licencí na provozování linek městské autobusové dopravy.

(3) Toto osvědčení musí být umístěno viditelně v prostoru řidiče ve všech vozidlech, která uvedený dopravce používá k provozu na linkách městské autobusové dopravy, pro které má udělenou platnou licenci.

(4) V osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě musí být uvedeno obchodní jméno, sídlo nebo místo podnikání, číslo telefonu, případně faxu dopravce, který je držitelem originálu výše uvedených dokladů, a údaj o době platnosti příslušné koncesní listiny.

HLAVA DRUHÁ

ZVLÁŠTNÍ PODMÍNKY PRO OSOBNÍ DOPRAVU

Linková osobní doprava

§ 10

(1) Podnikatel v silniční dopravě může provozovat linkovou osobní dopravu, jen je-li držitelem

- a) licence k provozování linkové osobní dopravy (dále jen „licence“) udělené dopravním úřadem,
- b) licence udělené Ministerstvem dopravy a orgánem jiného státu, jehož územím linka vede, jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, nebo
- c) povolení k provozování mezinárodní linkové osobní dopravy podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁸) uděleného Ministerstvem dopravy nebo orgánem jiného členského státu než České republiky, není-li uzavřena smlouva o mezinárodní zvláštní linkové dopravě podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁸).

(2) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy rozhodují o licenci na základě žádosti dopravce. Žádost o udělení licence musí obsahovat:

- a) formu linkové osobní dopravy, včetně určení, zda jde o městskou, vnitrostátní nebo mezinárodní dopravu,
- b) u zvláštní formy linkové dopravy kategorie cestujících a údaje o právnické nebo fyzické osobě, pro kterou se má tato doprava provozovat,
- c) návrh jízdního řádu, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,
- d) trasu linky, včetně zastávek pro nástup a výstup, jejich úplné názvy a určení výchozí a cílové zastávky (dále jen "vedení linky") a informaci o časovém rozložení spojů linky,
- e) návrh tarifu, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,
- f) návrh smluvních přepravních podmínek, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,

g) denní dobu řízení, nepřetržitou dobu řízení, dobu odpočinku každého z řidičů, bezpečnostní přestávky, jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu.

(3) K rozhodování o udělení licence je příslušný dopravní úřad, v jehož územním obvodu se bude nacházet výchozí zastávka.

§ 11

(1) Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy předloží žádost o udělení licence ke stanovisku dopravním úřadům, v jejichž územním obvodu budou umístěny zastávky (dále jen "dotčený úřad").

(2) Dotčené úřady jsou povinny vydat stanovisko ve lhůtě 30 dnů od doručení žádosti o udělení licence. Stanovisko musí obsahovat věcná zdůvodnění vyplývající z vyjádření obdržených při projednání žádosti dopravce. Příslušný dopravní úřad je vázán stanoviskem dotčeného úřadu o zajištění přepravní potřeby ve vnitrostátní linkové dopravě podle § 12 odst. 2 písm. a).

(3) Před vydáním stanoviska dotčený úřad předloží žádost o udělení licence k vyjádření

a) obci, v jejímž územním obvodu budou umístěny zastávky,

b) příslušnému orgánu Policie České republiky z hlediska bezpečnosti silničního provozu,

c) správci pozemní komunikace,⁶⁾

d) majiteli označníku zastávky uvedené v žádosti o udělení licence.

Vyjádření musí být provedeno ve lhůtě 15 dnů od doručení žádosti písemnou formou a musí obsahovat věcná zdůvodnění uvedených závěrů.

(4) Na vydání stanoviska se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 12

(1) Dopravní úřad rozhodne o žádosti o udělení licence pro vnitrostátní linkovou osobní dopravu nebo městskou autobusovou dopravu ve lhůtě 60 dnů od jejího podání. Jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, rozhodne Ministerstvo dopravy o žádosti o udělení licence ve lhůtě 30 dnů od doručení povolení od příslušného úřadu cizího státu pro vedení linky na území tohoto státu. Pro projednání žádosti o udělení licence platí pro příslušný dopravní úřad ustanovení § 11 odst. 3 obdobně.

(2) Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy licenci neudělí, jestliže:

a) přepravní potřeby v přepravním spojení, kde bude linka vedena, jsou zajištěny provozem jiné veřejné osobní dopravy, která je provozována na základě smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících, ^{6e)}

b) nebylo pro mezinárodní silniční dopravu uděleno zahraniční povolení úřadem cizího státu,

c) se v průběhu posledních 3 let dopustil dopravce jednání uvedeného v § 15 písm. a) až c),

d) v případě mezinárodní linkové dopravy též tehdy, jsou-li v přepravním spojení, kde má být linka vedena, přepravní potřeby uspokojivě zajištěny nejméně dvěma mezinárodními linkami provozovanými nejméně čtyřmi různými dopravci.

(3) Dopravní úřad a Ministerstvo dopravy mohou v rozhodnutí o udělení licence stanovit podmínky provozování linkové osobní dopravy.

(4) Ve veřejném zájmu na nepřerušném uspokojování přepravních potřeb může rozhodnout Ministerstvo dopravy o prodloužení platnosti udělené licence pro mezinárodní linkovou dopravu na dobu nejvýše 90 dnů od podání žádosti, aniž by dodrželo postup uvedený v § 11 a lhůtu uvedenou v odstavci 1.

§ 13

V rozhodnutí o licenci dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy uvede:

- a) formu linkové osobní dopravy, včetně údaje, zda jde o městskou, vnitrostátní nebo mezinárodní dopravu; u zvláštní linkové dopravy kategorie cestujících,
- b) označení a vedení linky,
- c) datum zahájení provozu linkové osobní dopravy, tento termín musí být stanoven v závislosti na dodržení lhůt schválení jízdního řádu, předání schváleného jízdního řádu do celostátního informačního systému o jízdních řádech a jeho uveřejnění v celostátním informačním systému o jízdních řádech,
- d) dobu, na kterou se licence uděluje,
- e) případný rozsah bezbariérové přepravy cestujících s omezenou schopností pohybu a orientace,
- f) další zpřesňující podmínky provozování linkové osobní dopravy, pokud o nich rozhodne.

§ 14

(1) Ve veřejném zájmu na uspokojování přepravních potřeb, v zájmu bezpečnosti dopravy, na základě neplánované uzavírky nebo na základě žádosti dopravce dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy zahájí řízení o změně rozhodnutí o udělení licence.

(2) V rámci řízení o změně rozhodnutí podle odstavce 1 mohou dopravní úřad a Ministerstvo dopravy uložit dopravci rozšíření podmínek nebo jejich změnu oproti předchozímu rozhodnutí o udělení licence.

§ 15

Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy licenci může odejmout, jestliže držitel licence

- a) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) neplní podmínky stanovené v licenci,

- c) nezačal provozovat linkovou osobní dopravu na základě udělené licence,
- d) o odejmutí licence požádal.

§ 16

Licence pozbývá platnosti:

- a) uplynutím doby, na kterou byla udělena,
- b) zánikem koncese nebo povolení,
- c) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem licence,
- d) rozhodnutím dopravního úřadu nebo rozhodnutím Ministerstva dopravy, jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, o odejmutí licence.

§ 16a

Pro vydání, změnu a odnímání povolení k provozování mezinárodní linkové osobní dopravy podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁸⁾ se ustanovení § 11, § 12 odst. 3 a § 13 až 16 použijí obdobně.

§ 17

Jízdní řád

(1) Dopravce ve veřejné linkové osobní dopravě předloží jízdní řád nebo jeho změnu ke schválení dopravnímu úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvu dopravy. Jedná-li se o společný jízdní řád více dopravců, musí na něm být uvedeno, které spoje každý z dopravců zabezpečuje. Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy jízdní řád nebo jeho změnu schválí, splňuje-li náležitosti stanovené prováděcím předpisem. Příslušným ke schválení jízdního řádu nebo jeho změny je dopravní úřad příslušný k rozhodování o udělení licence.

(2) Schválený jízdní řád postoupí dopravní úřad Ministerstvu dopravy, které vede pro potřeby veřejnosti celostátní informační systém o jízdních řádech. Ministerstvo dopravy může vedením tohoto systému pověřit právnickou osobu.

(3) Změny jízdních řádů veřejné vnitrostátní linkové dopravy lze provádět pouze v termínech zveřejněných Ministerstvem dopravy v Obchodním věstníku.

(4) Z důvodu veřejného zájmu, zásahu vyšší moci nebo neplánované uzavírky může dopravní úřad rozhodnout o změně jízdního řádu veřejné vnitrostátní linkové dopravy i v době jeho platnosti k jinému termínu.

(5) Odstavec 3 se nevztahuje na jízdní řády městské autobusové dopravy provozované na území města.

(6) Způsob zpracování, obsah, vyhlásování a vyvěšování jízdního řádu a jeho změn a organizaci celostátního informačního systému o jízdních řádech stanoví prováděcí předpis.

§ 18

Povinnosti dopravce ve veřejné linkové dopravě

Dopravce ve veřejné linkové dopravě je povinen

- a) zahájit provoz na lince ke dni, který je stanoven v licenci, a provoz linky udržovat po dobu platnosti licence,
- b) vydat a uveřejnit schválený jízdní řád, jeho změny, smluvní přepravní podmínky a tarif,
- c) provozovat dopravu podle podmínek stanovených v rozhodnutí o udělení licence nebo povolení, schváleného jízdního řádu, smluvních přepravních podmínek a tarifu,
- d) spojem uvedeným v jízdním řádu přepravit každého, jsou-li splněny smluvní přepravní podmínky a tarif a nebrání-li tomu okolnosti, které dopravce nemůže odvrátit nebo jim zabránit,
- e) označit vozidlo příslušné linky názvem cílové zastávky spoje; označení linky, které je stanoveno v rozhodnutí o udělení licence, musí být čitelné i za tmy alespoň na čele vozidla, dále zajistit označení řidiče a průvodčího obchodním jménem dopravce nebo služebním stejnokrojem dopravce, dále označit bezbariérové vozidlo mezinárodním symbolem přístupnosti,
- f) zřídit označnickou zastávku, pokud zastávka nebyla označnickou vybavena, na všech označnických vyvěsit schválený jízdní řád a název zastávky, v městské autobusové dopravě dále číslo linky; u zastávky městské autobusové dopravy určené pouze pro výstup cestujících není vyvěšení jízdního řádu a čísla linky povinné,
- g) zajistit údržbu označnickou zastávky a dalšího zastávkového vybavení (přístřešek, zařízení pro vyvěšení jízdního řádu), pokud je jeho majitelem, nebo přispívat na jeho údržbu majiteli označnickou a dalšího zastávkového vybavení na smluvním základě,
- h) pečovat o bezpečnost přepravovaných osob a jejich zavazadel a zabezpečit první pomoc a náhradní dopravu v případě, že se stane účastníkem dopravní nehody nebo má technickou závadu, pro kterou nelze spoj dokončit,
- i) vytvářet podmínky pro přepravu osob s omezenou schopností pohybu a orientace.

§ 18a

Vztahy mezi cestujícím a dopravcem veřejné linkové dopravy

(1) Řidič a průvodčí vozidla veřejné linkové dopravy a jiná osoba pověřená dopravcem veřejné linkové dopravy a vybavená kontrolním odznakem nebo průkazem dopravce (dále jen "pověřená osoba") je oprávněna dávat cestujícím pokyny a příkazy k zajištění jejich bezpečnosti, bezpečnosti a plynulosti dopravy a bezpečnosti ostatních cestujících. Pověřená osoba je oprávněna

a) vyloučit z přepravy cestujícího, který se na výzvu pověřené osoby neprokáže platným jízdním dokladem a nesplní povinnost zaplatit jízdné a přírážku, vyloučit z přepravy cestujícího nebo uložit cestujícímu zaplatit přírážku, pokud přes upozornění nedodrží přepravní řád, pokyny a příkazy pověřené osoby, znečišťuje vozidlo nebo pokud svým chováním ruší klidnou přepravu cestujících nebo ostatní cestující jinak obtěžuje; vyloučením z přepravy nesmí být ohrožena bezpečnost a zdraví cestujícího,

b) nepřipustit k přepravě nebo vyloučit z přepravy zavazadlo cestujícího nebo zvíře s ním přepravované, pokud jsou překážkou bezpečné a pohodlné přepravy cestujících nebo ohrožují zdraví cestujících nebo pokud jejich přepravu neumožňují přepravní podmínky, zejména obsaditelnost vozidla,

c) uložit cestujícímu, který se neprokázal platným jízdním dokladem, zaplatit přírážku nebo vyžadovat od cestujícího, aby se prokázal osobním dokladem a sdělil osobní údaje podle odstavce 2 písm. c).

(2) Cestující je povinen

a) dodržovat přepravní řád, smluvní přepravní podmínky a tarif,

b) dbát pokynů a příkazů pověřené osoby, které směřují na zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravy, jeho bezpečnosti nebo bezpečnosti ostatních cestujících,

c) na výzvu pověřené osoby se prokázat platným jízdním dokladem, neprokáže-li se platným jízdním dokladem, zaplatit jízdné a přírážku, nebo se prokázat osobním dokladem a sdělit osobní údaje potřebné na vymáhání zaplacení jízdného a přírážky; osobními údaji potřebnými na vymáhání zaplacení jízdného a přírážky se rozumí jméno, příjmení, datum a místo narození a adresa pro doručování¹²),

d) na výzvu pověřené osoby ji následovat na vhodné pracoviště veřejné správy ke zjištění totožnosti, anebo na výzvu pověřené osoby setrvat na vhodném místě do příchodu osoby oprávněné zjistit totožnost cestujícího, a to nesplní-li povinnost uvedenou v písmenu c),

e) na výzvu pověřené osoby zaplatit přírážku za nedodržení přepravního řádu nebo pokynu a příkazu pověřené osoby nebo za znečištění vozidla nebo za rušení klidné přepravy cestujících nebo jiné obtěžování cestujících.

(3) Výši přírážky stanoví dopravce v přepravních podmínkách. Výše přírážky nesmí přesáhnout částku 1000 Kč.

(4) Porušení povinností cestujícího podle odstavce 2, kterým ohrozí pověřenou osobu, je přestupkem podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾

§ 18b

Přepravní řád

(1) Podmínky, za nichž se přepravují osoby, jejich zavazadla a věci a zvířata s nimi přepravovaná v silniční dopravě a integrované dopravě, stanoví přepravní řád. V přepravním řádu se uvede zejména

a) vznik a ukončení přepravní smlouvy mezi dopravcem a cestujícím a způsob prokazování jejího vzniku,

b) náležitosti jízdního dokladu, způsob placení jízdného a posuzování platnosti jízdních dokladů (včetně případů, kdy se na přepravě podílí více dopravců),

c) podmínky, za nichž si lze předem zakoupit místo k sezení,

d) podmínky přepravy dětí, dětských kočárků, cestujících s omezenou schopností pohybu a orientace a vozíků pro invalidy,

e) způsob vracení jízdného při neprovedení přepravy,

f) rozsah a podmínky přepravy zavazadel, včetně podmínek, za nichž si lze jako zavazadlo vzít nebezpečné věci,

g) podmínky přepravy zvířat,

h) podmínky přepravy autobusových zásilek a tarif.

(2) Přepravní řád stanoví vyhláškou Ministerstvo dopravy. Dopravce může v přepravních podmínkách odlišně od přepravního řádu stanovit podmínky uvedené v odstavci 1 písm. c), f), g) a h).

§ 18c

Náhradní autobusová doprava

(1) Provozovatel drážní dopravy na dráze celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo speciální je oprávněn provozovat náhradní autobusovou dopravu za přerušenou drážní dopravu na dráze.

(2) Provozovatel drážní dopravy podle odstavce 1 nebo jím pověřený dopravce může provozovat náhradní autobusovou dopravu, pokud má platnou koncesi pro silniční motorovou osobní dopravu podle zvláštního právního předpisu.1) Pro provozování náhradní autobusové dopravy, která nepřesahuje 45 kalendářních dnů po sobě jdoucích, se nevyžaduje udělení licence a schválení jízdního řádu; vedení linky a umístění zastávek musí být z hlediska bezpečnosti silničního provozu schváleno Policií České republiky.

(3) Provozovatel drážní dopravy podle odstavce 1 je povinen označit vozidlo použité pro náhradní autobusovou dopravu slovy "náhradní doprava". Ustanovení § 18 písm. e) se použijí přiměřeně.

(4) Náhradní doprava musí umožnit přepravu osob s omezenou schopností pohybu a orientace v rozsahu odpovídajícím přerušené drážní dopravě na dráze.

§ 19

zrušen

§ 19a

zrušen

§ 19b

zrušen

§ 19c

zrušen

§ 20

Vlastníci a správci pozemních komunikací

(1) Vlastníci a správci pozemních komunikací na trase linky jsou povinni strpět umístění zařízení pro označení zastávky jen v nezbytně nutném rozsahu. Vznikne-li vlastníku pozemní komunikace v důsledku umístění zařízení pro označení zastávky majetková újma, je zřizovatel označnicku zastávky povinen zaplatit za vzniklou újmu náhradu.

(2) Umístění označnicku zastávky podle odstavce 1 není zvláštním užíváním pozemní komunikace podle zvláštního předpisu.6)

§ 21

Taxislužba

(1) Provozovatel taxislužby je oprávněn provozovat taxislužbu pouze vozidlem, které je pro tyto účely evidováno dopravním úřadem. Podrobnosti k náležitostem evidence vozidel taxislužby stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby vozidlo taxislužby bylo při výkonu taxislužby, kterým se rozumí nabízení nebo vykonávání přepravních služeb, označeno střešní svítilnou s nápisem "TAXI" a vybaveno úředně ověřeným a zaplombovaným taxametrem6a), jehož nedílnou součástí je tiskárna a paměťová jednotka schopná uchovávat denní a měsíční zaznamenané hodnoty o provozu vozidla alespoň po dobu pěti let ode dne jejich záznamu. Podrobnosti o náležitostech svítilny a způsobu jejího používání stanoví prováděcí právní předpis. Vozidlo, které je opatřeno střešní svítilnou s nápisem "TAXI" není přípustné využívat k provozování jiného druhu silniční dopravy bez zakrytí této střešní svítilny.

(3) Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby řidič při výkonu taxislužby používal taxametr uvedený v odstavci 2 a po ukončení jízdy bez vyzvání vydal cestujícímu nepoškozený a čitelný doklad o výši jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru. Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby řidič vedl záznamy o provozu vozidla taxislužby, a tyto záznamy je povinen uchovávat po dobu 1 roku od ukončení přepravy. Podrobnosti o užití taxametru, způsobu vedení a náležitostech záznamu o provozu vozidla taxislužby, náležitostech "Uživatelské a evidenční knihy taxametru", která musí být při výkonu taxislužby ve vozidle, a náležitostech dokladu o výši jízdného stanoví prováděcí právní předpis. Doklad o zaplacení jízdného, jakož i denní hodnoty o provozu vozidla zaznamenané na paměťové jednotce jsou jiným dokladem sloužícím k přehledu o stavu hospodaření a majetku nebo k jeho kontrole podle zvláštního právního předpisu6b).

(4) Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby k výkonu taxislužby bylo užito pouze vozidel označených a vybavených předepsaným způsobem. Způsob označení vozidla, požadavky na vybavení vozidla taxislužby doklady a dalšími náležitostmi stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Provozovatel taxislužby je povinen dopravnímu úřadu předem písemně oznámit zahájení výkonu taxislužby. V písemném oznámení provozovatel taxislužby uvede

a) obchodní firmu, popřípadě název, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, je-li provozovatelem právnická osoba, nebo obchodní firmu, popřípadě jméno a příjmení, případně odlišující dodatek, trvalý pobyt a místo podnikání, liší-li se od trvalého pobytu, rodné číslo a identifikační číslo fyzické osoby, je-li provozovatelem fyzická osoba,

b) číslo, pod kterým byla vydána koncese,

c) jméno, příjmení, adresu trvalého pobytu, adresu pro doručování a rodné číslo všech řidičů taxislužby,

d) předpokládané datum zahájení provozování taxislužby.

(6) Písemné oznámení podle odstavce 5 provozovatel taxislužby doloží

a) doklady dosvědčujícími spolehlivost všech osob, které hodlá pověřit výkonem práce řidiče taxislužby, pokud si je dopravní úřad vyžádá,

b) jednou fotografií takové osoby, jež vyhovuje požadavkům stanoveným zvláštním předpisem(6c),

c) údaji o tovární značce, státní poznávací nebo registrační značce a evidenčním číslu vozidla, pokud mu bylo již přiděleno, kterým hodlá provozovat taxislužbu.

(7) Provozovatel taxislužby je dále povinen do sedmi dnů písemně oznámit příslušnému dopravnímu úřadu veškeré změny údajů uvedených v odstavcích 5 a 6 a datum případného ukončení provozování taxislužby.

(8) Dopravní úřad vydá provozovateli taxislužby průkazy o způsobilosti řidičů taxislužby znějící na jména osob uvedených v písemném oznámení, jestliže jsou starší 21 let a je u nich splněna podmínka bezúhonnosti a spolehlivosti. Za účelem zjištění, zda osoba uvedená v písemném oznámení splňuje podmínku bezúhonnosti, si dopravní úřad vyžádá podle zvláštního právního předpisu(5c) výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Dopravní úřad je povinen rozhodnout ve věci do 30 dnů ode dne, kdy obdržel písemné oznámení provozovatele taxislužby, včetně souvisejících dokladů. Průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby jsou veřejnou listinou a vydávají se s platností na dobu pěti let. Vzor průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby stanoví prováděcí právní předpis.

(9) Dopravní úřad příslušný podle odstavce 5 rozhodne o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby, jestliže zjistí, že osoba řidiče nesplňuje podmínku bezúhonnosti či spolehlivosti. Za účelem zjištění, zda osoba řidiče splňuje podmínku bezúhonnosti, si dopravní úřad vyžádá podle zvláštního právního předpisu 5c) výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Dopravní úřad příslušný podle odstavce 5 rozhodne dále o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby z důvodů podle odstavce 13; v tomto případě dopravní úřad průkaz o způsobilosti řidiče odebere na dobu dvou let.

(10) Průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby pozbývá platnosti

a) uplynutím doby, na kterou byl vystaven,

b) dnem nabytí právní moci rozhodnutí dopravního úřadu o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby,

c) dnem, kdy bylo dopravnímu úřadu příslušnému podle odstavce 5 doručeno písemné oznámení podle odstavce 11 písm. d) a e).

(11) Provozovatel taxislužby je povinen

a) zajistit, aby průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby byl umístěn na viditelném místě ve vozidle taxislužby; podrobnosti k umístění průkazu ve vozidle stanoví prováděcí právní předpis,

b) zajistit, aby při nabízení přepravních služeb na území Hlavního města Prahy nebo statutárních měst měl řidič u sebe originál nebo úředně ověřenou kopii platného osvědčení obce o úspěšném vykonání zkoušky podle § 21a odst. 1, pokud obec využila oprávnění podle § 21a odst. 1,

c) do 3 dnů poté, co se dozvěděl o skutečnostech nasvědčujících ztrátě bezúhonnosti či spolehlivosti řidiče taxislužby, který pro něj taxislužbu vykonává, učinit o tom písemné oznámení dopravnímu úřadu příslušnému podle odstavce 5,

d) do 3 dnů písemně oznámit dopravnímu úřadu příslušnému podle odstavce 5 ztrátu, zničení, odcizení nebo zneužití průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby,

e) do 3 dnů písemně oznámit dopravnímu úřadu příslušnému podle odstavce 5 skutečnost, že mu řidič vozidla taxislužby nepředal průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby, který je dopravce povinen odevzdat podle odstavce 12,

f) v případě vyřazení vozidla taxislužby z evidence zajistit okamžité odstranění povinného označení umístěného na vozidle taxislužby a demontáž taxametru.

(12) Provozovatel taxislužby je povinen odevzdat průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby dopravnímu úřadu příslušnému podle odstavce 5 nejpozději do sedmi kalendářních dnů poté, co

a) osoba, na jejíž jméno byl průkaz vydán, přestala vykonávat pro provozovatele taxislužby práci řidiče taxislužby,

b) uplynula doba platnosti průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby,

- c) nabylo právní moci rozhodnutí dopravního úřadu o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby,
- d) nalezne nebo jinak získá zpět průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby, jehož ztrátu, zničení, odcizení nebo zneužití písemně oznámil dopravnímu úřadu,
- e) nabylo právní moci rozhodnutí živnostenského úřadu o zrušení živnostenského oprávnění opravujícího provozovatele taxislužby k provozování taxislužby nebo o pozastavení této živnosti,
- f) písemně oznámil živnostenskému úřadu ukončení nebo přerušení provozování této živnosti.

(13) Kontrolní orgán je oprávněn zadržet průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby na místě samém z důvodů

- a) poškození cestujícího na ceně jízdného,
- b) nevydání cestujícímu dokladu o zaplacení jízdného z tiskárny taxametru,
- c) uvedení nepravdivých údajů na dokladu o zaplacení jízdného,
- d) výkonu práce řidiče taxislužby bez osvědčení obce o složení zkoušky podle § 21a odst. 1 na území obce, která v obecně závazné vyhlášce obce stanovila zkoušku jako podmínku provozování taxislužby na území obce,
- e) neumožnění výkonu státního dozoru v silniční dopravě ve smyslu ustanovení § 34,
- f) užití vozidla v silničním provozu, označeného nebo vybaveného způsobem zaměnitelným s vozidlem taxislužby, ačkoliv toto vozidlo není zařazeno v evidenci vozidel taxislužby,
- g) neplatnost průkazu.

(14) Na zadržení průkazu na místě samém se nevztahuje správní řád. Kontrolní orgán řidiči vystaví na místě samém písemné potvrzení, například formou protokolu. Kontrolní orgán písemně oznámí zadržení průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby příslušnému dopravnímu úřadu; oznámení předá spolu se zadrženým průkazem bez zbytečného odkladu, nejpozději následující pracovní den po dni zadržení průkazu. Příslušný dopravní úřad je do 15 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení průkazu povinen zahájit řízení o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby. Lhůta je zachována, pokud v její poslední den je oznámení o zahájení správního řízení odevzdáno k poštovní přepravě. Pokud bude rozhodnuto o odebrání průkazu, dopravní úřad jej po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí zašle dopravnímu úřadu, který jej vydal. Rozhodne-li dopravní úřad o vrácení zadrženého průkazu, vrátí jej bez zbytečného odkladu jeho držiteli.

(15) Řidič taxislužby je povinen nejpozději do tří dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odebrání průkazu řidiče taxislužby předat tento průkaz provozovateli taxislužby, na základě jehož oznámení podle § 21 odst. 5 byl průkaz vystaven. Provozovatel taxislužby, kterému byl předán průkaz řidiče taxislužby, je povinen předat tento průkaz dopravnímu úřadu, který průkaz vystavil.

§ 21a

(1) Hlavní město Praha, statutární města a další obce s počtem obyvatel nad 20 000 mohou stanovit v samostatné působnosti^{6d)} obecně závaznou vyhláškou obce jako podmínku k výkonu práce řidiče taxislužby na území obce povinnost prokázat zkouškou řidiče znalosti místopisu, právních předpisů upravujících taxislužbu a ochranu spotřebitele, znalosti obsluhy taxametru a způsob provádění zkoušky. O úspěšně vykonané zkoušce vydá obec účastníkovi zkoušky osvědčení a vyznačí v něm časový a územní rozsah jeho platnosti. Obec zašle kopii vydaného osvědčení dopravnímu úřadu, v jehož územním obvodu se nachází. Osvědčení je veřejnou listinou.

(2) Obec je oprávněna v samostatné působnosti^{6d)} stanovit obecně závaznou vyhláškou obce pro stanoviště vozidel taxislužby podmínky pro uzavření smlouvy s právníky nebo fyzickými osobami o užívání stanoviště, podmínky užívání stanoviště a Provozní řád upravující v souladu s místními podmínkami pravidla provozu na stanovišti taxislužby včetně cenových podmínek. Provozní řád se zveřejní v místě stanoviště.

§ 21b

Příležitostná osobní silniční doprava

(1) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je povinen zajistit, aby jím používané osobní automobily nebyly označeny způsobem zaměnitelným s vozidly taxislužby a aby jím poskytované přepravní služby nebyly nabízeny způsobem s taxislužbou zaměnitelným.

(2) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je povinen objednávku přepravní služby předem zaznamenat do evidenční knihy objednávek a zajistit, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, a aby ji řidič na vyžádání předložil kontrolnímu orgánu. Náležitosti záznamu objednávky stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je povinen objednávky přepravní služby uchovávat po dobu pěti let od ukončení přepravy.

(4) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je dále povinen zajistit, aby
a) koncese pro příležitostnou osobní silniční dopravu byla vystavena na viditelném místě uvnitř vozidla,

b) přepravovaná osoba neplatila za přepravu přímo řidiči vozidla.

(5) Provozovatel mezinárodní příležitostné osobní silniční dopravy je dále povinen zajistit, aby ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, byl umístěn vyplněný jízdní list podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁹⁾ nebo podle vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Formulář jízdního listu vydá provozovateli příležitostné osobní silniční dopravy na jeho žádost Ministerstvo dopravy nebo osoba Ministerstvem dopravy pověřená.

ČÁST III

PŘEPRAVA NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

§ 22

(1) Nebezpečné věci jsou látky a předměty, pro jejichž povahu, vlastnosti nebo stav může být v souvislosti s jejich přepravou ohrožena bezpečnost osob, zvířat a věcí nebo ohroženo životní prostředí.

(2) Silniční dopravou je dovoleno přepravovat pouze nebezpečné věci vymezené Evropskou dohodou o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR) (dále jen „Dohoda ADR“⁷), a to za podmínek v ní uvedených.

(3) Přeprava jaderných materiálů a radionuklidových zářičů se řídí zvláštními právními předpisy.^{7a)}

(4) Ministerstvo dopravy může v souladu s Dohodou ADR povolit na omezenou dobu, nejvýše však na pět let, provádění silniční přepravy nebezpečných věcí za odchylných podmínek od Dohody ADR. Toto povolení nelze vydat pro přepravu jaderných materiálů a radionuklidových zářičů stanovených zvláštními právními předpisy.^{7a)}

(5) Ministerstvo dopravy je oprávněno podle Dohody ADR pověřit právnické osoby se sídlem na území České republiky nebo fyzické osoby s trvalým pobytem na území České republiky výkonem činností souvisejících s prováděním Dohody ADR. Pověření lze udělit osobě na základě písemné žádosti, která prokáže splnění technických podmínek pro výkon požadovaných činností a která prokáže odbornou způsobilost k výkonu požadovaných činností. Ministerstvo dopravy může pověření odebrat, pokud pověřená osoba nedodrжуje podmínky stanovené v pověření nebo v Dohodě ADR. Podrobnosti o činnostech, které souvisejí s prováděním Dohody ADR, technické podmínky a odbornou způsobilost požadovanou k výkonu jednotlivých činností souvisejících s prováděním Dohody ADR stanoví prováděcí předpis.

§ 23

(1) Osoba předávající nebezpečné věci k přepravě (dále jen „odesílatel“) je při přepravě nebezpečných věcí povinna v souladu s Dohodou ADR

- a) předat dopravci řádně a úplně vyplněné průvodní doklady,
- b) zatřídit a předat k přepravě pouze nebezpečné věci, jejichž přeprava je dovolena,
- c) předat nebezpečné věci k přepravě pouze, jsou-li dodržena ustanovení o způsobu přepravy nebezpečných věcí,
- d) dodržet ustanovení o zákazu společné nakládky,
- e) použít k balení nebezpečných věcí pouze schválené a předepsané obaly,

- f) zatřídit, zabalit a označit kusy nebezpečných věcí nápisy a bezpečnostními značkami,
- g) označit kontejner bezpečnostními značkami a označením vztahujícím se k nákladu,
- h) ustanovit bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí,
- i) zabezpečit školení ostatních osob podílejících se na přepravě a
- j) uchovávat po dobu 2 let předepsané doklady.

(2) Dopravce je při přepravě nebezpečných věcí povinen v souladu s Dohodou ADR

- a) zajistit, aby v dopravní jednotce byly při přepravě řádně a úplně vyplněné průvodní doklady,
- b) zajistit, aby pro přepravu nebezpečných věcí byla použita dopravní jednotka k tomu způsobilá a vybavená předepsanými doklady,
- c) zajistit, aby přepravu prováděla pouze osádka dopravní jednotky složená z držitelů odpovídajících osvědčení,
- d) převzít k přepravě a přepravovat pouze nebezpečné věci, jejichž přeprava je dovolena,
- e) zajistit dodržení ustanovení o nakládce, včetně zákazu společné nakládky, vykládce, manipulaci, zajištění nákladu, provozu dopravní jednotky a dozoru nad ní,
- f) zabránit úniku látek nebo poškození přepravovaných věcí a nepřevzít k přepravě nebezpečné věci, u nichž je jejich obal poškozený nebo netěsný,
- g) zajistit, aby v případě nehody nebo mimořádné události členové osádky vozidla provedli opatření uvedená v písemných pokynech pro řidiče vozidla,
- h) provádět přepravu dopravní jednotkou označenou bezpečnostními značkami a označením vztahujícím se k nákladu,
- i) převzít k přepravě pouze kontejner označený bezpečnostními značkami a označením vztahujícím se k nákladu,
- j) používat dopravní jednotku vybavenou předepsanou výbavou,
- k) dodržet ustanovení o způsobu přepravy nebezpečných věcí,
- l) vybavit dopravní jednotku hasicími přístroji,
- m) ustanovit bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí a
- n) uchovávat po dobu 2 let předepsané doklady.

(3) Osoba zajišťující vykládku nebezpečných věcí (dále jen „příjemce“) je při přepravě nebezpečných věcí povinna v souladu s Dohodou ADR

- a) ustanovit bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí,
- b) dodržet ustanovení o vykládce, čištění a dekontaminaci vozidla,
- c) zabezpečit školení ostatních osob podílejících se na přepravě a
- d) uchovávat po dobu 2 let předepsané doklady.

(4) Povinnosti dopravce, odesílatele a příjemce musí být zajištěny i v případě, že jde o přepravu pro vlastní potřeby.

§ 24
zrušen

§ 25
zrušen

ČÁST IV

PROVOZOVÁNÍ MEZINÁRODNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY A PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY ZAHRANIČNÍMI PROVOZOVATELI

§ 26

Pro provozování mezinárodní silniční dopravy platí ustanovení tohoto zákona, pokud nestanoví něco jiného vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo přímo použitelný předpis Evropské unie¹³).

§ 27

Na zahraniční dopravce se nevztahují ustanovení o označení vozidel a vedení záznamu o provozu vozidla. Zahraniční dopravci jsou však povinni zajistit, aby řidiči vedli záznamy o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a aby dodržovali stanovenou dobu řízení, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku. Zahraniční dopravci jsou dále povinni zajistit, aby ve vozidle při jeho provozu byly doklady podle § 3 odst. 3 a § 9 odst. 2 písm. a). Na zahraniční dopravce se rovněž vztahuje povinnost uvedená v § 3 odst. 1 písm. e).

§ 28

Koncese nebo povolení k provozování mezinárodní silniční dopravy nenahrazuje rozhodnutí úřadu cizího státu, po jehož území má být doprava uskutečněna.

§ 29

(1) Tuzemský dopravce musí mít k provozování mezinárodní silniční dopravy osob zahraniční povolení podle mezinárodní smlouvy nebo právního řádu cizího státu, do něhož nebo přes nějž se přeprava provádí.

(2) Žádost o zahraniční povolení tuzemský dopravce podá na Ministerstvo dopravy nejméně 45 dnů před zamýšlenou přepravou osob, nebo jedná-li se o linkovou osobní dopravu, nejméně sedm měsíců před zamýšleným zahájením provozu.

§ 30

(1) Předá-li cizí stát na základě mezinárodní smlouvy České republiky pro tuzemské dopravce hromadně dohodnutý počet neadresných zahraničních vstupních povolení pro přepravu, rozhoduje Ministerstvo dopravy o přidělení zahraničního vstupního povolení na základě žádosti tuzemského dopravce. Ministerstvo dopravy může přidělováním zahraničních vstupních povolení pověřit právnickou osobu.

(2) V přiděleném zahraničním vstupním povolení Ministerstvo dopravy nebo pověřená právnická osoba vyznačí obchodní jméno tuzemského dopravce a dobu platnosti. Podmínky přidělování zahraničních vstupních povolení stanoví prováděcí předpis včetně řešení úhrady vynaložených nákladů spojených s přidělením těchto povolení.

(3) Na vydání povolení podle odstavců 1 a 2 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 31

(1) Zahraniční dopravce může uskutečnit silniční dopravu do místa na území České republiky a z takového místa do místa ležícího mimo území České republiky, jakož i přes území České republiky (tranzitem) jen na základě přiděleného vstupního povolení České republiky, nejedná-li se o mezinárodní dopravu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁰). O vstupních povoleních rozhoduje Ministerstvo dopravy.

(2) Vstupní povolení lze přidělit pouze zahraničnímu dopravci, který je podle předpisů platných ve státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat mezinárodní silniční dopravu.

(3) Vstupní povolení se u zahraničního dopravce nevyžaduje, jedná-li se o silniční dopravu osobním automobilem pro vlastní potřebu nebo jedná-li se o příležitostnou dopravu formou okružní jízdy či formou přepravy cestujících na určené místo s následující zpáteční jízdou neobsazeného vozidla.

§ 32

(1) Pokud nestanoví jinak vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo přímo použitelný předpis Evropské unie²⁰), jsou zahraniční dopravci oprávněni provozovat

silniční dopravu mezi místy ležícími na území České republiky jen na základě zvláštního povolení Ministerstva dopravy.

(2) Zvláštní povolení může být vydáno jen zahraničnímu dopravci, který je podle předpisů platných ve státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat mezinárodní silniční dopravu, a to pouze z důvodu mimořádných dopravních potřeb, které nelze zabezpečit dopravci usazenými v České republice, a na základě vzájemnosti nebo vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Na vydání zvláštního povolení není právní nárok.

(3) Zvláštní povolení se uděluje k provedení jednoho přepravního výkonu nebo na omezený nebo neomezený počet výkonů v určitém časovém období, nejvýše na dobu jednoho roku.

§ 33

Ministerstvo dopravy může zahraničnímu dopravci při závažném nebo opakovaném porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona zakázat provozování dopravy na území České republiky na určitou dobu, nejdéle na dobu pěti let.

§ 33a

(1) Provozovat mezinárodní dopravu velkými vozidly za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie²⁰) lze pouze na základě licence Společenství (dále jen „eurolicence“).

(2) O vydání eurolicence rozhoduje dopravní úřad na základě žádosti.

(3) Pokud podnikatel v silniční dopravě splňuje podmínky pro vydání eurolicence stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie²¹), dopravní úřad mu místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydá eurolicenci; současně mu vydá opis eurolicence pro každé velké vozidlo, pro které prokázal finanční způsobilost a které nahlásil dopravnímu úřadu podle § 9 odst. 4 písm. b).

(4) Prokáže-li podnikatel v silniční dopravě finanční způsobilost pro menší počet velkých vozidel, než je počet již vydaných opisů eurolicence, odevzdá nadbytečné opisy eurolicence dopravnímu úřadu do 30. září kalendářního roku, ve kterém trvání finanční způsobilosti prokazoval. Neprokáže-li podnikatel v silniční dopravě finanční způsobilost, odevzdá v této lhůtě dopravnímu úřadu eurolicenci a všechny její opisy.

(5) Pokud podnikatel v silniční dopravě přestal provozovat dopravu velkým vozidlem, pro které mu byl vydán opis eurolicence, odevzdá nadbytečný opis eurolicence dopravnímu úřadu do 60 dnů ode dne, kdy s tímto vozidlem přestal provozovat dopravu.

(6) Prokáže-li podnikatel v silniční dopravě finanční způsobilost pro větší počet velkých vozidel, než je počet již vydaných opisů eurolicence, a tato vozidla nahlásí dopravnímu úřadu podle § 9 odst. 4 písm. b), vydá dopravní úřad na žádost podnikatele v silniční dopravě příslušný počet dalších opisů eurolicence.

(7) Eurolicence a její opisy pozbývají platnosti dnem zániku koncese nebo uplynutím doby, na kterou byly vydány. Podnikatel v silniční dopravě, kterému byly eurolicence a její opisy vydány, je povinen je odevzdat dopravnímu úřadu do 60 dnů ode dne pozbytí platnosti.

§ 33b

(1) Při provozování mezinárodní dopravy velkými vozidly určenými k přepravě zvířat nebo věcí lze využít řidiče, který není občanem členského státu nebo rezidentem²²), pouze na základě osvědčení řidiče podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²³) (dále jen „osvědčení řidiče“).

(2) O vydání osvědčení řidiče rozhoduje dopravní úřad na základě žádosti.

(3) Pokud podnikatel v silniční dopravě splňuje podmínky pro vydání osvědčení řidiče stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie²³), dopravní úřad mu místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydá osvědčení řidiče a jeho opis.

(4) Podnikatel v silniční dopravě je povinen oznámit bez zbytečného odkladu dopravnímu úřadu změny všech skutečností dokládajících splnění podmínek pro vydání osvědčení řidiče podle odstavce 2.

(5) Dopravní úřad rozhodne o odnětí osvědčení řidiče v případech stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie²³).

(6) Osvědčení řidiče a jeho opis pozbývají platnosti uplynutím doby, na kterou byly vydány, nebo nabytím právní moci rozhodnutí o odnětí osvědčení řidiče. Podnikatel v silniční dopravě, kterému byly osvědčení řidiče a jeho opis vydány, je povinen je odevzdat dopravnímu úřadu do 60 dnů ode dne pozbytí platnosti.

§ 33c

Dopravní úřady jsou povinny nejpozději do 15. ledna každého roku poskytnout Ministerstvu dopravy údaje o počtu držitelů eurolicencí k 31. prosinci předchozího roku a o počtu jimi vydaných opisů eurolicencí.

§ 33d

(1) Dopravce provozující mezinárodní osobní dopravu pro vlastní potřeby podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁸) musí být držitelem osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu.

(2) O vydání osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu rozhoduje dopravní úřad na základě žádosti.

(3) Pokud dopravce splňuje podmínky pro vydání osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie¹⁸), dopravní úřad mu místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydá osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu v takovém počtu stejnopisů, o jaký dopravce požádal.

(4) Dopravce je povinen zajistit, aby v každém vozidle používaném při provozování dopravy podle odstavce 1 bylo při jeho provozu osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu.

(5) Osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu pozbývá platnosti uplynutím doby, na kterou bylo vydáno. Dopravce je povinen všechny stejnopisy osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu odevzdat dopravnímu úřadu do 60 dnů ode dne pozbytí platnosti.

§ 33e

(1) Dopravce, kterému byla vydána eurolicence, osvědčení řidiče nebo osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu, je povinen oznámit změnu údajů uvedených v těchto dokladech dopravnímu úřadu do 15 dnů ode dne, kdy ke změně došlo.

(2) Dopravní úřad na základě oznámení podle odstavce 1 vydá novou eurolicenci, osvědčení řidiče nebo osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu, jsou-li nadále splněny podmínky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie20).

(3) Eurolicence, osvědčení řidiče a jejich opisy a osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu pozbývají platnosti dnem vydání nového dokladu. Dopravce je povinen odevzdat původní doklady dopravnímu úřadu do 30 dnů ode dne pozbytí jejich platnosti.

(4) Pro postup podle odstavce 2 se § 33a odst. 2 a 3, § 33b odst. 2 a 3 a § 33d odst. 2 a 3 užití obdobně.

ČÁST V

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ ODBORNÝ DOZOR V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

§ 34

(1) Státní správu podle tohoto zákona vykonává Ministerstvo dopravy a dopravní úřady. Dopravními úřady jsou

a) Magistrát hlavního města Prahy, magistráty statutárních měst a obecní úřady obcí s rozšířenou působností ve věcech městské autobusové dopravy a taxislužby a

b) krajské úřady v ostatních věcech.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, určuje se místní příslušnost dopravního úřadu podle sídla účastníka řízení, jde-li o právnickou osobu, nebo místa podnikání účastníka řízení, jde-li o fyzickou osobu.

(3) Státní odborný dozor v silniční dopravě vykonávají dopravní úřady, celní úřady a Ministerstvo dopravy. Dopravní úřady a celní úřady vykonávají ve svém správním obvodu státní odborný dozor ve všech věcech, které nenáleží Ministerstvu dopravy. Ministerstvo dopravy vykonává státní odborný dozor v mezinárodní autobusové linkové silniční dopravě osob. Při výkonu

státního odborného dozoru dozírají, zda dopravci, odesílatelé nebo řidiči dodržují podmínky a plní povinnosti stanovené tímto zákonem a zda provozují dopravu podle uděleného povolení. Celní úřady vykonávají státní odborný dozor nad prací osádek vozidel ve vnitrostátní a v mezinárodní silniční nákladní dopravě a ve věcech mezinárodní dopravy osob a podávají dopravním úřadům nebo Ministerstvu dopravy návrhy na zahájení řízení o uložení pokuty podle § 35. Jednotné postupy, systém a předmět kontrol a státního odborného dozoru^{7f)} stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru je oprávněna v souvislosti s výkonem dozoru, pokud není zvláštními předpisy stanoveno jinak, vstupovat do provozoven a všech prostor souvisejících s vykonávanou činností, nahlížet do dokladů a evidencí týkajících se provozování silniční dopravy. Dopravce je povinen osobě pověřené výkonem státního odborného dozoru umožnit výkon uvedeného oprávnění. Řidič vozidla je povinen předložit těmto osobám doklady, které musejí být ve vozidle při jeho provozu podle tohoto zákona, a umožnit jim přístup k záznamovému zařízení.

(5) Při výkonu státního odborného dozoru je osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru povinna prokázat se dokladem o pověření. Doklad o pověření musí obsahovat jméno pověřené osoby, rozsah jejího oprávnění a musí být potvrzen orgánem, který jej vydal.

(6) Vrchní státní dozor vykonává ve všech věcech silniční dopravy Ministerstvo dopravy. Vrchní státní dozor dozírá na výkon státního odborného dozoru vykonávaného dopravními úřady. Na osoby pověřené výkonem vrchního státního dozoru se vztahují při výkonu dozoru oprávnění a povinnosti podle odstavců 4 a 5. Dopravní úřady a dopravci jsou povinni osobě pověřené výkonem vrchního státního dozoru umožnit výkon dozoru a k tomu účelu poskytnout veškeré informace a doklady o činnosti státního odborného dozoru.

§ 34a

Dopravní úřad zjišťuje zdroj ohrožování provozu veřejné linkové dopravy osob. Při zjištění zdroje ohrožení nařídí provozovateli nebo majiteli zdroje ohrožení jeho odstranění. Nevyhoví-li provozovatel nebo majitel zdroje ohrožení, dopravní úřad rozhodne o odstranění zdroje ohrožení na jeho náklady. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

Rejstřík podnikatelů v silniční dopravě

§ 34b

nadpis vypuštěn

(1) Rejstřík podnikatelů v silniční dopravě obsahuje evidenci údajů o podnikatelích v silniční dopravě a jejich odpovědných zástupcích. Rejstřík podnikatelů v silniční dopravě je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona²⁴⁾, jehož správcem je Ministerstvo dopravy.

(2) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u podnikatelů v silniční dopravě provozované velkými vozidly uvádí

- a) obchodní firma nebo jméno, popřípadě jména a příjmení, popřípadě odlišující dodatek, adresa místa trvalého pobytu, datum a místo narození, adresa místa podnikání a identifikační číslo podnikatele, který je fyzickou osobou,
- b) obchodní firma nebo název, adresa sídla a identifikační číslo podnikatele, který je právnickou osobou,
- c) údaje o odpovědných zástupcích podle odstavce 3,
- d) identifikační údaje rozhodnutí o udělení koncese k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby a údaje o rozsahu koncese, její změně a zrušení,
- e) údaje o trvání, rozsahu a ztrátě finanční a odborné způsobilosti a dobré pověsti,
- f) údaje podle § 9 odst. 4 písm. b) o vozidlech, se kterými podnikatel silniční dopravu provozuje,
- g) identifikační údaje o dokladech vydaných podle tohoto zákona a přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁰) a
- h) identifikační údaje rozhodnutí, kterým byla uložena sankce za správní delikt podle tohoto nebo jiného zákona a správní delikt nebo trestný čin uvedený v přímo použitelném předpisu Evropské unie¹⁶), byla-li sankce za správní delikt nebo trestný čin uložena orgánem jiného členského státu než České republiky, a dále druh a výše sankce a právní kvalifikace správního deliktu nebo trestného činu.

(3) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u odpovědných zástupců uvádí

- a) jméno, příjmení, datum a místo narození a adresa místa pobytu,
- b) pro které podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly jsou ustanoveni odpovědným zástupcem a pro kolik velkých vozidel,
- c) zda mají k podnikateli v silniční dopravě provozované velkými vozidly skutečnou vazbu,
- d) rozsah odborné způsobilosti, číslo osvědčení o odborné způsobilosti, datum jeho vydání a označení úřadu, který ho vydal, a
- e) zda jsou způsobilí k řízení dopravní činnosti; v případě nezpůsobilosti k řízení dopravní činnosti doba, po kterou nezpůsobilost trvá.

(4) U podnikatelů v silniční dopravě provozované malými vozidly se v Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě uvádí údaje podle odstavce 2 písm. a), b), d), f), g) a h). U provozovatelů taxislužby se dále uvádí údaje o řidičích v rozsahu jméno nebo jména, příjmení, datum narození, adresa místa trvalého pobytu, popřípadě místa povoleného pobytu, státní příslušnost a údaje o jejich spolehlivosti.

(5) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se evidují rovněž údaje podle odstavce 2 písm. a), b) a h) o podnikatelích v silniční dopravě provozované velkými vozidly, kteří jsou usazení v jiném členském státě než v České republice a kterým byla pravomocně uložena sankce za správní delikt podle tohoto zákona.

(6) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se evidují rovněž údaje o osobách, kterým bylo vydáno osvědčení o odborné způsobilosti, a to jejich jméno, popřípadě jména, příjmení, datum a místo narození a adresa místa trvalého pobytu a rozsah odborné způsobilosti, číslo osvědčení o odborné způsobilosti, datum jeho vydání a označení úřadu, který ho vydal.

§ 34c nadpis vypuštěn

(1) Ministerstvo vnitra, Policie České republiky nebo Český statistický úřad poskytují Ministerstvu dopravy a dopravním úřadům pro výkon působnosti podle tohoto zákona

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) referenční údaje ze základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci,
- c) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- d) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) a jsou

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- d) adresa místa pobytu,
- e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) obchodní firma nebo název nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení,

- b) datum vzniku nebo datum zápisu do evidence podle jiných právních předpisů,
- c) datum zániku nebo datum výmazu z evidence podle jiných právních předpisů,
- d) právní forma,
- e) statutární orgán,
- f) adresa sídla právnické osoby nebo adresa místa podnikání fyzické osoby,
- g) datum zahájení a ukončení provozování činnosti v provozovně a adresa místa provozovny.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) rodné číslo,
- d) pohlaví,
- e) státní občanství,
- f) místo a okres narození, popřípadě místo a stát, pokud se státní občan České republiky narodil v cizině,
- g) adresa místa trvalého pobytu,
- h) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- i) datum, místo a okres úmrtí; popřípadě datum, místo úmrtí a stát, na jehož území k úmrtí došlo, jde-li o úmrtí mimo území České republiky,
- j) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který občan prohlášený za mrtvého nepřežil.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. d) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) rodné číslo,
- d) pohlaví,

- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- f) místo a stát narození,
- g) druh a adresa místa pobytu,
- h) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
- i) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- j) datum, místo a okres úmrtí, popřípadě datum úmrtí a stát, na jehož území k úmrtí došlo, jde-li o úmrtí mimo území České republiky,
- k) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil.

(6) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(7) Pro výkon působnosti podle tohoto zákona Živnostenský úřad České republiky poskytuje Ministerstvu dopravy následující údaje z živnostenského rejstříku o podnikatelích v silniční dopravě

- a) identifikační číslo podnikatele v silniční dopravě,
- b) jméno, příjmení, datum narození a adresa místa trvalého pobytu odpovědného zástupce,
- c) předmět a rozsah podnikání,
- d) adresa provozovny nebo provozoven, v nichž je živnost provozována, a datum zahájení a ukončení provozování živnosti v provozovně,
- e) datum vzniku živnostenského oprávnění,
- f) datum pozastavení nebo přerušování a opětovného zahájení provozování živnosti,
- g) datum zániku živnostenského oprávnění,
- h) překážky provozování živnosti.

§ 34d

(1) Dopravní úřady zapisují údaje a jejich změny v Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě podle tohoto zákona a přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁵⁾ a odpovídají za správnost a úplnost těchto údajů.

(2) Ministerstvo dopravy je národním kontaktním místem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁵). Údaje podle § 34b odst. 2 písm. h) o správních deliktech, trestných činech a sankcích za ně uložených, které uložil orgán jiného členského státu než České republiky podnikateli v silniční dopravě nebo jeho odpovědnému zástupci, postoupí Ministerstvo dopravy bez zbytečného odkladu dopravnímu úřadu.

(3) Ministerstvo dopravy zveřejní po dobu platnosti koncese způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje z Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě uvedené v § 34b odst. 2 písm. a), b), d) a v § 34b odst. 3, kromě adresy místa trvalého pobytu a data a místa narození, a dále zveřejní počet velkých vozidel, se kterými podnikatel v silniční dopravě dopravu provozuje, a sériové číslo eurolicence a jejích opisů, pokud byly vydány.

(4) Dopravní úřad na žádost poskytne údaje z Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě

- a) správním orgánům v rozsahu potřebném k výkonu jejich působnosti,
- b) soudům,
- c) orgánům činným v trestním řízení,
- d) fyzickým nebo právnickým osobám, pokud jde o údaje o nich vedené,
- e) jiným fyzickým nebo právnickým osobám na základě písemného souhlasu osoby, o jejíž údaje fyzická nebo právnická osoba žádá, s jejím vlastnoručním podpisem ověřeným příslušným orgánem.

(5) Činnosti podle odstavců 1 a 4 vykonává dopravní úřad ve vztahu k

- a) podnikatelům v silniční dopravě, kteří mají v jeho územním obvodu sídlo, jde-li o právnickou osobu, nebo místo podnikání, jde-li o fyzickou osobu,
- b) podnikatelům v silniční dopravě provozované velkými vozidly usazeným v jiném členském státě než v České republice, kterým pravomocně uložil sankci za správní delikt podle tohoto zákona, a
- c) osobám, kterým vydal osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování silniční dopravy.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví způsob a formu zápisu údajů do Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě.

§ 35

(1) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 100 000 Kč dopravci, který

- a) v rozporu s § 21 odst. 3 nezajistí, aby řidič vedl záznam o provozu vozidla taxislužby, nebo tento záznam neuschová,

b) je tuzemským dopravcem a v rozporu s § 3 odst. 1 písm. a) provozuje silniční dopravu vozidlem, kterému nebyla přidělena státní poznávací značka České republiky a které není zapsáno v registru silničních vozidel,

c) v rozporu s § 3 odst. 3 písm. b) nezajistí, aby v každém vozidle byl doklad o nákladu a vztahu dopravce k němu nebo v rozporu s § 3 odst. 2 písm. b) tento doklad neuschová po stanovenou dobu,

d) neoznámí změnu údajů podle § 33e odst. 1,

e) nemá řádně označené vozidlo,

f) nedodržuje ustanovení přepravního řádu,

g) poruší ustanovení § 9 odst. 2, 4 nebo § 9a,

h) nepředloží jízdní řád ke schválení ve stanovené lhůtě, nedodrží způsob předložení jízdního řádu ke schválení určený příslušným dopravním úřadem, nepředloží schválený jízdní řád mezinárodní linkové dopravy do celostátního informačního systému o jízdních řádech,

i) nezajistí údržbu označnicku zastávky a dalšího zastávkového vybavení (přístřešek, zařízení pro vyvěšení jízdního řádu),

j) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. e) v mezinárodní dopravě nezajistí, aby najaté vozidlo bylo používáno pouze za předpokladu, že je najato bez řidiče a vozidlo řídil dopravce sám nebo jeho zaměstnanec, nebo

k) v rozporu s § 33a odst. 5 nebo s § 33e odst. 3 nebo 5 neodevdá eurolicenci nebo její opis, osvědčení řidiče nebo osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu dopravnímu úřadu.

(2) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 500 000 Kč dopravci, který

a) provozuje silniční dopravu bez příslušného povolení,

b) nezajistí dodržování stanovené doby řízení vozidla, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku při práci řidičů,

c) nedodržuje mezinárodní dohody v silniční dopravě,

d) nedodržuje podmínky pro provozování linkové osobní dopravy stanovené v licenci nebo povolení,

e) provozuje linkovou osobní dopravu bez schváleného jízdního řádu nebo opakovaně nedodržuje schválený jízdní řád,

f) nezahájí provoz na lince ve stanoveném termínu,

g) neprovozuje po celou dobu platnosti licence nebo povolení dopravu na lince, nebo

h) v rozporu s § 3 odst. 2 nebo 3 nebo s § 27 nezajistí, aby v každém vozidle byl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku nebo nezajistí jeho řádné vedení, pokud je povinen jej vést, nebo tento záznam neuschová po stanovenou dobu.

(3) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 750 000 Kč dopravci, který

a) nabízí či poskytuje přepravní služby anebo přijme objednávku přepravní služby formou uváděnou v § 2 odst. 8, aniž by byl oprávněn k provozování taxislužby,

b) nabízí či poskytuje přepravní služby formou uváděnou v § 2 odst. 8 vozidlem, které není evidováno jako vozidlo taxislužby,

c) označí vozidlo, které není evidováno jako vozidlo taxislužby, způsobem zaměnitelným s taxislužbou nebo vybaví takové vozidlo taxametrem,

d) provozuje vozidlem evidovaným jako vozidlo taxislužby jiný druh silniční dopravy pro cizí potřeby,

e) poskytuje přepravní služby formou příležitostné osobní silniční dopravy, aniž předem provede záznam objednávky v evidenční knize objednávek nebo nezajistí, aby řidič vozidla, který provádí přepravu na základě koncese vydané dopravci pro příležitostnou osobní silniční dopravu, předložil kontrolnímu orgánu kopii objednávky přepravní služby, nebo neoznačí vozidlo příležitostné osobní silniční dopravy stanoveným způsobem,

f) poruší ustanovení § 21,

g) nedodrží podmínky pro provozování taxislužby stanovené tímto zákonem,

h) provozuje linkovou osobní dopravu bez licence nebo povolení,

i) neumožní výkon státního odborného dozoru a vrchního státního dozoru.

(4) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč dopravci, příjemci nebo odesílateli, který nedodrží podmínky stanovené pro silniční dopravu nebezpečných věcí.

(5) Dopravní úřad uloží pokutu až do výše 500 000 Kč osobě, která

a) neodstranila zdroj ohrožení provozu veřejné linkové dopravy,

b) svojí činností poškodila zařízení veřejné linkové dopravy,

c) způsobila přerušení provozu veřejné linkové dopravy většího rozsahu.

(6) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy zašle opis pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena dopravci pokuta, dopravnímu úřadu, který vydal stanovisko ke koncesi, a dopravnímu úřadu, který vydal licenci pro pravidelnou linkovou dopravu.

§ 35a

Ztráta dobré pověsti

(1) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly nebo odpovědný zástupce ztrácí dobrou pověst, pokud

a) se nepovažuje za bezúhonného podle živnostenského zákona, nebo

b) tak rozhodl dopravní úřad nebo orgán jiného členského státu než České republiky.

(2) Pokud se podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly nebo odpovědný zástupce nepovažuje za bezúhonného podle živnostenského zákona, ztrácí dobrou pověst do doby opětovného splnění podmínky bezúhonnosti. Odpovědný zástupce se zároveň na tuto dobu stává nezpůsobilým k řízení dopravní činnosti.

(3) Dopravní úřad rozhodne, zda podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly nebo odpovědný zástupce, kterému byla pravomocným rozhodnutím uložena sankce za protiprávní jednání uvedené v příloze IV nebo v seznamu podle čl. 6 odst. 2 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se zavádějí společná pravidla pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě¹⁵), ztrácí dobrou pověst. Ztráta dobré pověsti musí být přiměřeným následkem s ohledem na závažnost protiprávního jednání.

(4) Pokud dopravní úřad rozhodne, že podnikatel v silniční dopravě nebo odpovědný zástupce dobrou pověst ztratil, v rozhodnutí

a) uvede dobu, po kterou ztráta dobré pověsti trvá; tato doba nesmí u podnikatele v silniční dopravě překročit 5 let a u odpovědného zástupce 3 roky, a

b) jedná-li se o ztrátu dobré pověsti odpovědného zástupce, prohlásí odpovědného zástupce za nezpůsobilého k řízení dopravní činnosti na dobu, po kterou trvá ztráta dobré pověsti.

(5) Řízení o ztrátě dobré pověsti podle odstavce 3 lze zahájit nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se dopravní úřad o skutečnostech uvedených v odstavci 3 dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí, kterým byla uložena sankce za protiprávní jednání podle odstavce 3. Výsledek řízení zaznamená dopravní úřad do Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě bezprostředně poté, co rozhodnutí nabude právní moci.

(6) Osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování silniční dopravy odpovědného zástupce, který se stal nezpůsobilým k řízení dopravní činnosti, pozbývá platnosti dnem ztráty dobré pověsti. Pro vydání nového osvědčení platí § 8a odst. 2 až 6 obdobně; zkoušku lze skládat nejdříve v posledním měsíci doby, po kterou trvá nezpůsobilost k řízení dopravní činnosti.

§ 35b

Návrh na změnu nebo zrušení živnostenského oprávnění

(1) Dopravní úřad v rámci výkonu státního odborného dozoru zjišťuje, zda podnikatelé v silniční dopravě provozované velkými vozidly stále splňují podmínky podle § 6.

(2) Pokud živnostenský úřad zjistí, že odpovědný zástupce podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly přestal vykonávat svou funkci nebo nesplňuje podmínky podle § 8b, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu dopravnímu úřadu.

(3) Pokud podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly přestal splňovat podmínku usazení, jeho odpovědný zástupce přestal vykonávat svou funkci nebo nesplňuje podmínky podle § 8b, vyzve jej dopravní úřad k prokázání opětovného splnění podmínky usazení nebo k ustanovení nového odpovědného zástupce ve lhůtě stanovené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁵). Po tuto dobu může podnikatel provozovat silniční dopravu bez odpovědného zástupce. Výzvu k ustanovení nového odpovědného zástupce zašle rovněž živnostenskému úřadu.

(4) Živnostenský úřad zruší nebo změní rozsah koncese, pokud

a) neschválil ustanovení nového odpovědného zástupce, jehož ustanovení bylo ve lhůtě podle odstavce 3 předloženo ke schválení, nebo

b) podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly

1. nepředložil ve lhůtě podle odstavce 3 ustanovení nového odpovědného zástupce ke schválení,
2. neprokázal splnění podmínky usazení ve lhůtě podle odstavce 3,
3. neprokázal trvání finanční způsobilosti ve lhůtě podle § 8 odst. 2, nebo
4. ztratil dobrou pověst rozhodnutím podle § 35a.

(5) Dopravní úřad podá živnostenskému úřadu bez zbytečného odkladu návrh na zrušení nebo změnu rozsahu koncese v případech podle odstavce 4 písm. b) bodů 2 až 4.

(6) Lhůta, ve které nelze podle živnostenského zákona podat žádost o koncesi v případě jejího zrušení, se neuplatní při podání žádosti o nové udělení koncese pro silniční dopravu provozovanou velkými vozidly, pokud byla předchozí koncese v tomto oboru zrušena podle odstavce 4.

§ 35c

Vybírání kaucí

(1) Orgány Policie České republiky nebo celní úřady jsou při provádění kontroly a státního odborného dozoru podle tohoto zákona oprávněny vybírat kauci v rozmezí od 5 000 Kč do 100 000 Kč od dopravce, který je podezřelý ze spáchání správního deliktu podle tohoto zákona, a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o správním deliktu nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné.

(2) Při výběru kauce orgány Police České republiky nebo celní úřady poučí řidiče, který pro účely vybírání kauce zastupuje dopravce, o důsledku vybrání kauce a vystaví ve 4 vyhotoveních

a) písemné potvrzení o převzetí kauce, ve kterém musí být uveden důvod uložení kauce, její výše a správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o správním deliktu, a

b) protokol o výsledcích kontroly.

(3) Orgán Policie České republiky nebo celní úřad předá 1 vyhotovení potvrzení o převzetí kauce a protokolu řidiči a 2 vyhotovení spolu s kaucí nejpozději do 2 pracovních dnů správnímu orgánu, který je příslušný k vedení řízení o správním deliktu.

§ 35d Zabránění v jízdě

(1) Je-li orgán Policie České republiky nebo celní úřad oprávněn vybrat kauci podle § 35c a řidič kauci na výzvu nesloží, přikáže orgán Policie České republiky nebo celní úřad řidiči, který pro tyto účely zastupuje dopravce, jízdu na nejbližší místo, které je z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vhodné k odstavení vozidla, a

a) zabráni mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen „technický prostředek“), nebo

b) zakáže pokračovat v jízdě a zadrží řidiči doklady k vozidlu a doklady související s prováděnou přepravou.

(2) Náklady spojené s jízdou vozidla do místa odstavení, náklady spojené s parkováním a náklady na zabránění v jízdě vozidla jdou k tíži dopravce. Odpovědnost dopravce za vozidlo, náklad a přepravované osoby není jeho odstavením dotčena.

(3) Při postupu podle odstavce 1 poučí orgán Policie České republiky nebo celní úřad řidiče o podmínkách uvolnění vozidla nebo vrácení zadržovaných dokladů a vystaví ve 4 vyhotoveních potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku nebo o zadržení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou. V potvrzení uvede důvod zabránění v jízdě nebo zadržení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou, důvod uložení kauce a její výši a správní orgán příslušný k vedení řízení o správním deliktu.

(4) Orgán Policie České republiky nebo celní úřad předá 1 vyhotovení potvrzení podle odstavce 3 řidiči a 2 vyhotovení spolu s kaucí a protokolem o výsledcích kontroly nejpozději do 2 pracovních dnů po složení kauce správnímu orgánu, který je příslušný k vedení řízení o správním deliktu. Jestliže nebude kauce složena do 72 hodin od zjištění porušení, budou příslušnému správnímu orgánu k vedení řízení o správním deliktu spolu s potvrzením o zabránění v jízdě a protokolem o výsledcích kontroly zaslány i doklady k vozidlu a doklady související s prováděnou přepravou.

(5) Orgán Policie České republiky nebo celní úřad zajistí neprodleně uvolnění vozidla nebo orgán Policie České republiky, celní úřad nebo správní orgán zajistí neprodleně vrácení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou, jestliže

- a) byla složena kauce orgánu Policie České republiky nebo celnímu úřadu,
- b) správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o správním deliktu podle tohoto zákona, neshledal na základě předaných podkladů důvody k zahájení správního řízení o správním deliktu,
- c) správní řízení o správním deliktu podle tohoto zákona bylo pravomocně zastaveno, nebo
- d) byla zaplácena pokuta a náklady řízení uložené ve správním řízení o správním deliktu podle tohoto zákona.

§ 35e

Pokud byl použit postup podle § 35c nebo 35d, správní orgán může vydat příkaz o uložení pokuty²⁶⁾ i v případě, že je jediným podkladem pro jeho vydání kontrolní protokol o porušení tohoto zákona pořízený jiným orgánem veřejné moci.

§ 35f

Vracení, propadnutí a započtení kauce

(1) Kauce se vrátí v plné výši, jestliže

- a) správní orgán neshledal důvody pro zahájení řízení o správním deliktu podle tohoto zákona, nebo
- b) řízení o správním deliktu podle tohoto zákona bylo pravomocně zastaveno.

(2) Je-li v řízení o správním deliktu podle tohoto zákona uložena dopravci pokuta a povinnost k úhradě nákladů řízení, rozhodne správní orgán o započtení složené kauce na zaplacení uložené pokuty a nákladů řízení. Je-li vybraná kauce vyšší než uložená pokuta a náklady řízení, vrátí se dopravci část kauce zbývající po započtení kauce na zaplacení uložené pokuty a nákladů řízení.

(3) Jestliže správní orgán neshledá důvody pro zahájení řízení o správním deliktu podle tohoto zákona, uvědomí o tom bez zbytečného odkladu dopravce a vyzve ho ke sdělení potřebných údajů o bankovním účtu, na který lze kauci vrátit. Kauci nebo její zbývající část podle odstavců 1 a 2 správní orgán příslušný k rozhodování v prvním stupni vrátí dopravci, a to

- a) do 15 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, pokud mu byly ke dni nabytí právní moci rozhodnutí známy potřebné údaje o bankovním účtu, na který lze kauci vrátit, nebo
- b) do 15 pracovních dnů ode dne, kdy dopravce písemně sdělí tomuto správnímu orgánu potřebné údaje o bankovním účtu, na který lze kauci vrátit.

(4) Kauce propadá, jestliže dopravce nesdělí dopravnímu úřadu do 1 roku ode dne odeslání výzvy nebo vydání rozhodnutí potřebné údaje o bankovním účtu, na který lze kauci nebo její část vrátit.

§ 36

(1) K projednání správního deliktu v prvním stupni je příslušný dopravní úřad, v jehož správním obvodu byla provedena kontrola, na jejímž podkladě byl správní delikt zjištěn, nebo Ministerstvo dopravy, jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu. Řízení o uložení pokuty lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se dopravní úřad, orgán kraje v přenesené působnosti nebo Ministerstvo dopravy o porušení uvedených povinností dozvěděl, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k porušení došlo.

(2) Při stanovení výše pokuty a kauce se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody.

(3) Pokuty uložené dopravním úřadem a propadlé kauce jsou příjmem samosprávného celku, jehož součástí je dopravní úřad. Pokuty uložené Ministerstvem dopravy a propadlé kauce vybrané za porušení předpisů v oblasti mezinárodní linkové osobní dopravy jsou příjmem státního rozpočtu.

§ 37

(1) Orgány Policie České republiky v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu podle zvláštního předpisu⁸⁾ nebo celní úřady kontrolují, zda je vozidlo v provozu vybaveno doklady předepsanými tímto zákonem, zda vozidlo v provozu je stanoveným způsobem označeno nebo jinak vybaveno a zda jsou dodržovány doby řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a doby odpočinku řidičů. Řidič vozidla je povinen předložit orgánům uvedeným ve větě první doklady předepsané tímto zákonem a umožnit jim přístup k záznamovému zařízení.

(2) Orgán inspekce práce kontroluje splnění podmínek stanovených tímto zákonem, pokud souvisejí s bezpečností práce⁹⁾.

(3) Orgán Policie České republiky, pokud se nejedná o postup podle ustanovení § 35c a § 35d tohoto zákona, a orgány uvedené v odstavci 2, jsou povinny zjištěná porušení oznámit příslušnému dopravnímu úřadu.

§ 38

(1) Celní úřady kontrolují, zda osádky vozidel, která překračují hranice, mají předepsané doklady o oprávnění k mezinárodní silniční dopravě, doklady o dodržení předepsané doby řízení vozidla a odpočinku, zda se nejedná o zahraničního dopravce, kterému Ministerstvo dopravy zakázalo provozovat silniční dopravu na území České republiky, a zda tuzemský dopravce používá vozidlo, jehož technický stav byl shledán vyhovujícím při technické kontrole, od které neuplynula doba stanovená zvláštním zákonem.

(2) U vozidel, která přepravují nebezpečné věci, celní úřady kontrolují, zda osádka vozidla je podle Dohody ADR vybavena předepsanými řádně vyplněnými doklady a zda tato vozidla jsou předepsaným způsobem označena a vybavena.

(3) V případě nesplnění stanovených podmínek jsou celní úřady oprávněny postupovat podle § 35c a § 35d.

(4) Celní úřad může v odůvodněných případech vydat se souhlasem Ministerstva dopravy zahraničnímu dopravci náhradní vstupní povolení.

§ 38a

(1) Ministerstvo dopravy v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie^{4e}) zajišťuje výrobu paměťových kontrolních karet.

(2) Ministerstvo dopravy vydává paměťové kontrolní karty subjektům vykonávajícím státní odborný dozor nebo kontrolu dodržování dob řízení vozidel, bezpečnostních přestávek a dob odpočinku řidičů a vede centrální evidenci paměťových kontrolních karet. Paměťová kontrolní karta platí 5 let ode dne vydání.

(3) Ministerstvo dopravy zajišťuje tisk a distribuci formulářů

- a) eurolicence a opisu eurolicence,
- b) osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu,
- c) osvědčení řidiče a opisu osvědčení řidiče,
- d) osvědčení o odborné způsobilosti,
- e) povolení k provozování linkové osobní dopravy,
- f) vstupních povolení,
- g) osvědčení o školení řidičů vozidel přepravujících nebezpečné věci,
- h) osvědčení o odborné způsobilosti bezpečnostních poradců pro přepravu nebezpečných věcí,
- i) potvrzení o převzetí kauce,
- j) náhradních vstupních povolení a
- k) průkazů o způsobilosti řidiče taxislužby.

(4) Vzor paměťové kontrolní karty podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{4e}), potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku nebo o zadržení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou a potvrzení o převzetí kauce stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST VI

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 39

Řízení ve věcech upravených tímto zákonem

V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle obecných předpisů o správním řízení, pokud jednotlivá ustanovení tohoto zákona nestanoví jinak.

§ 39a

(1) Ministerstvo dopravy

- a) kontroluje vývoj nabídky kapacit v silniční nákladní dopravě,
- b) vyhodnocuje intenzitu silniční nákladní dopravy ve vztahu ke kapacitě, propustnosti a stavu silniční infrastruktury,
- c) sleduje v souvislosti s vývojem nabídky kapacit a intenzity silniční nákladní dopravy finanční způsobilost dopravců v silniční nákladní dopravě.

(2) Příslušné dopravní úřady poskytují Ministerstvu dopravy průběžně informace o počtu dopravců na trhu silniční nákladní dopravy, o počtu vozidel, kterými je silniční nákladní doprava provozována, a o jejich finanční způsobilosti.

§ 39b

Krizový stav v silniční nákladní dopravě nastává, pokud

- a) převyšuje vývoj nabídky kapacit v silniční nákladní dopravě nejméně po dobu tří měsíců po sobě jdoucích vývoj poptávky, nebo
- b) způsobuje intenzita silniční nákladní dopravy neprůjezdnost pozemních komunikací,
a hrozí-li z těchto důvodů významnému počtu dopravců v silniční nákladní dopravě úpadek podle zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

§ 39c

V případě krizového stavu v silniční nákladní dopravě vláda nařízením stanoví

- a) dočasný zákaz vydávání koncesí⁵⁾ k provozování silniční nákladní dopravy,

b) dočasný zákaz změn koncese⁵⁾ k provozování silniční nákladní dopravy, spočívající v rozšíření počtu vozidel, která dopravce používal přede dnem nabytí účinnosti nařízení vlády k provozování silniční nákladní dopravy, a

c) podmínky provádění těchto zákazů.

§ 40

(1) Dopravci, kteří provozují silniční dopravu (veřejná linková doprava, mezinárodní autobusová doprava a mezinárodní nákladní doprava) na základě koncese podle živnostenského zákona, jsou povinni předložit do tří let od účinnosti tohoto zákona příslušnému živnostenskému úřadu osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování dopravy. Nepředloží-li v této lhůtě dopravci osvědčení, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(2) Dopravci, kteří provozují linkovou osobní dopravu na základě koncese, jsou povinni uvést svou činnost do souladu s tímto zákonem a do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona požádat o udělení licence (§ 10). Do doby rozhodnutí dopravního úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu, Ministerstva dopravy se tito dopravci považují za dopravce, kterým byla udělena licence podle tohoto zákona.

§ 40a

(1) Dopravci, kteří provozují mezinárodní silniční dopravu autobusy nebo nákladními vozidly o užitné hmotnosti vyšší než 3,5 tuny nebo celkové hmotnosti vyšší než 6 tun na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2000 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li v této lhůtě dopravci potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(2) Provozovatelé taxislužby, kteří provozují taxislužbu přede dnem účinnosti tohoto zákona, jsou povinni nejpozději do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona zaslat příslušnému dopravnímu úřadu písemné oznámení podle § 21 odst. 4 s výjimkou osvědčení obce o složení zkoušky řidiče taxislužby, které jsou povinni předložit ve lhůtě jednoho roku ode dne účinnosti vyhlášky obce. Nezašlou-li provozovatelé taxislužby ve stanovených lhůtách tato oznámení, nejsou oprávněni provozovat taxislužbu v příslušném územním obvodu.

§ 40b

(1) Dopravci, kteří provozují mezinárodní silniční dopravu autobusy, tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2001 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li dopravce potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnost.

(2) Od 1. ledna 2003 se povinnost prokazovat finanční způsobilost od="1.1.2001" do="29.12.2002" rozšiřuje i na vnitrostátní dopravu.

(2) Od 1. ledna 2004 se povinnost prokazovat finanční způsobilost rozšiřuje i na vnitrostátní dopravu.

(3) Dopravci, kteří provozují vnitrostátní silniční dopravu autobusy, tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. července 2004 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li dopravce potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnost.

(4) Podnikatel, který podle tohoto zákona je povinen označit vozidlo, ačkoli před účinností tohoto zákona tuto povinnost neměl, je povinen tak učinit nejpozději do 2 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(5) Dopravci, kteří podle tohoto zákona jsou povinni prokázat odbornou způsobilost, ačkoliv před účinností tohoto zákona tuto povinnost neměli, jsou povinni předložit nejpozději do jednoho roku od účinnosti zákona příslušnému živnostenskému úřadu doklad o odborné způsobilosti. Nepředloží-li v této lhůtě dopravce tento doklad, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

§ 40c

Působnost stanovená tímto zákonem krajskému úřadu, Magistrátu hlavního města Prahy, magistrátům statutárních měst a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností je výkonem přenesené působnosti.

§ 41

Zmocňovací ustanovení

(1) Vláda nařízením upraví počátek, konec a podmínky provádění zákazů podle § 39c.

(2) Ministerstvo dopravy vydá prováděcí právní předpis k provedení § 3 odst. 1 písm. b), § 3 odst. 4, § 8a odst. 7, § 9 odst. 1, § 17 odst. 6, § 18b odst. 2, § 21 odst. 1, 2, 3, 4, 8 a odst. 11 písm. a), § 21b odst. 2, § 22 odst. 5, § 30 odst. 2, § 34 odst. 3, § 34d odst. 6 a § 38a odst. 4.

(3) Hlavní město Praha, statutární města a další obce s počtem obyvatel nad 20 000 mohou obecně závaznou vyhláškou upravit podmínky pro provozování taxislužby podle § 21a odst. 1; obec může obecně závaznou vyhláškou upravit podmínky pro provozování taxislužby podle § 21a odst. 2.

§ 42

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství, ve znění zákona č. 118/1990 Sb.

§ 43

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v.r.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 229/2005 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona se v již zahájených řízeních ve věci vydání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby postupuje podle dosud platné právní úpravy.

2. Průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby vydané před nabytím účinnosti tohoto zákona, jejichž platnost má skončit po nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti po dobu v nich uvedenou a jejich územní rozsah se rozšiřuje na území celé republiky. Tím není dotčeno ustanovení § 21a.

Čl. VII zákona č. 130/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Dopravcům a odpovědným zástupcům, u kterých byla odborná způsobilost z předmětů stanovených prováděcím právním předpisem před účinností tohoto zákona nahrazena vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru, vydá dopravní úřad na jejich žádost do 15 dnů ode dne podání žádosti osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování dopravy. Při podání žádosti podle věty první žadatel doloží, že mu bylo uděleno živnostenské oprávnění v oboru silniční motorová doprava osobní nebo nákladní nebo taxislužba, nebo že byl odpovědným zástupcem pro tyto druhy živností, a zároveň doloží vysvědčení o státní nebo maturitní zkoušce, které v jeho případě ve smyslu § 6 odst. 7 zákona nahrazovalo odbornou způsobilost.

2. Tento úkon je osvobozen od správního poplatku.

Čl. II zákona č. 119/2012 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Zkoušky odborné způsobilosti žadatelů, kteří se k jejich složení přihlásili přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se provedou podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Zkoušky odborné způsobilosti pro taxislužbu se neprovedou.

2. Osobám, které složily zkoušky odborné způsobilosti pro některý z druhů nákladní dopravy přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a nebylo jim doposud vydáno osvědčení o odborné způsobilosti, vydá dopravní úřad osvědčení o odborné způsobilosti pro nákladní dopravu

provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Osobám, které složily zkoušky odborné způsobilosti pro některý z druhů osobní dopravy s výjimkou taxislužby přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a nebylo jim doposud vydáno osvědčení o odborné způsobilosti, vydá dopravní úřad osvědčení o odborné způsobilosti pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Osobám, které složily zkoušku odborné způsobilosti pro taxislužbu, nevydá dopravní úřad žádné osvědčení o odborné způsobilosti.

4. Držitelům osvědčení o odborné způsobilosti pro některý z druhů nákladní dopravy vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro nákladní dopravu provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Držitelům osvědčení o odborné způsobilosti pro některý z druhů osobní dopravy s výjimkou taxislužby vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Podnikatelům v silniční dopravě a odpovědným zástupcům, u kterých byla odborná způsobilost z předmětů stanovených prováděcím právním předpisem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nahrazena vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru a kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávali činnost odpovědného zástupce pro některý z druhů nákladní dopravy provozované vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, nebo měli platnou koncesi k provozování některého z druhů nákladní dopravy provozované vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro nákladní dopravu provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Žádost podle věty první lze podat nejpozději do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona; není-li žádost podána, odborná způsobilost uplynutím této lhůty zaniká.

7. Podnikatelům v silniční dopravě a odpovědným zástupcům, u kterých byla odborná způsobilost z předmětů stanovených prováděcím právním předpisem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nahrazena vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru a kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávali činnost odpovědného zástupce pro některý z druhů osobní dopravy kromě taxislužby nebo měli platnou koncesi k provozování některého z druhů osobní dopravy kromě taxislužby, vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Žádost podle věty první lze podat nejpozději do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona;

není-li žádost podána, odborná způsobilost uplynutím této lhůty zaniká. Osvědčení o odborné způsobilosti pro taxislužbu dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pozbývá platnosti a odborná způsobilost zaniká.

8. Vydání osvědčení o odborné způsobilosti podle bodů 4 až 7 je osvobozeno od správního poplatku a k vydání osvědčení je příslušný dopravní úřad v místě trvalého pobytu žadatele. K žádosti o vydání osvědčení podle bodů 4 a 5 se přiloží osvědčení o odborné způsobilosti vydané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. K žádosti o vydání osvědčení podle bodů 6 a 7 se přiloží vysvědčení o státní nebo maturitní zkoušce nahrazující odbornou způsobilost, doklad o vydání koncese k provozování příslušného druhu dopravy nebo doklad o výkonu činnosti odpovědného zástupce.

1) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

1) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

1a) Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

4) Čl. 6 až 11 vyhlášky č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění pozdějších předpisů.

4a) Vyhláška č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění pozdějších předpisů.

4b) Vyhláška č. 55/1991 Sb., o výcviku a zdokonalování odborné způsobilosti řidičů silničních motorových vozidel.

4c) Vyhláška č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

4d) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85.

4e) Nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

5a) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

5b) § 50 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 356/1999 Sb.

6) Zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

5c) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

6a) Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

6b) Zákon č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

6b) § 125 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

6c) Vyhláška č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění pozdějších předpisů.

6c) Vyhláška č. 642/2004 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech.

6d) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

- 6e) Zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů.
- 7) Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění pozdějších předpisů.
- 7a) Vyhláška č. 143/1997 Sb., o přepravě a dopravě určených jaderných materiálů a určených radionuklidových zářičů.
- Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.
- 7b) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 7d) Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.
- 7e) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 7f) Směrnice Komise 112/2004/ES, kterou se přizpůsobuje technickému pokroku Směrnice Rady 50/1995/ES o jednotných postupech kontroly při přepravě nebezpečných věcí.
- Směrnice Rady 599/1988/ES o jednotném postupu při provádění nařízení (EHS) 3820/1985 a nařízení (EHS) 3821/1985.
- Směrnice Rady 50/1995/ES o jednotných postupech kontroly při přepravě nebezpečných věcí.
- 8) Zákon ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 9) Zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 396/1992 Sb.).
- 10) Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.
- 11) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 12) § 46a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 7/2009 Sb.
- 13) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a o změně nařízení (ES) č. 561/2006.

- 14) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti osob za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 15) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.
- 16) Čl. 8 a příloha 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.
- 17) Čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.
- 18) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.
- 19) Čl. 2 odst. 4 a čl. 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.
- 20) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.
- 22) Čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009. Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

- 23) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009.
- 24) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 25) Čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.
- 26) § 150 správního řádu.